Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3484 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 18 decembrie 1955

Oamenii muncii întîmpină cu însuflețire cel de al doilea Congres al partidului

Industria de medicamente în plină dezvoltare

Constructorii primei fabrici de antibiotice din țara noastră au raportat zilele trecute cu legitimă mîndrie partidului îndeplinirea angajamentului lor. În preajma celui de al II-lea Congres al partidului, fabrica a intrat în funcțiune și a produs primele flacoane cu penicilină românească. Darea în exploatare a acestei fabrici, una din construcțiile industriale importante ale primului nostru plan cincinal, dovedește încă odată grija deosebită și atenția pe care partidul și guvernul le acordă ocrotirii sănătății populației de la orașe și sate.

Importanța faptului că producem penicilină în țară și că în scurt timp vom fabrica și alte antibiotice (streptomicina, aureomicina etc.), că industria noastră de medicamente și-a lărgit considerabil baza de producție, poate fi apreciată la justa valoare ținînd seama de ceea ce am moștenit în acest domeniu de la regimul burghezo-moșieresc. Înainte de instaurarea regimului de democrație populară noi eram total tributari străinătății în ce privește medicamentele. O aspirină sau un antinevralgic, lucruri care azi ni se par de mică importanță, erau importate și plătite scump. În țară nu existau decît cîteva așa zise laboratoare de specialitați farmaceutice, finanțate de capitalul străin, „laboratoare" a căror activitate se rezuma doar la împachetarea produselor primite de peste hotare și la vînzarea lor în condiții de speculă.

Luptînd pentru învingerea greutăților inerente oricărui început — lipsă de experiență, de cadre specializate în producția de medicamente, de utilaje complicate pe care le necesită această industrie, — am ajuns, datorită eforturilor care s-au depus, ca în anii primului cincinal să avem o industrie de medicamente cu care ne putem mîndri, o industrie capabilă să producă un bogat sortiment de medicamente de bună calitate.

Dacă în primul an de existență a industriei de medicamente activitatea aceasteia s-a rezumat la fabricarea unor produse cu rețete simple de fabricație, ca aspirină, antipirină, etc., în anii următori, pe măsura dobîndirii experienței, a creării de cadre de specialiști, producția de medicamente a fost considerabil lărgită. Și în această privință țara noastră a primit ajutor de preț din partea Uniunii Sovietice. Din Uniunea Sovietică ne-au sosit mașini și utilaje pentru înzestrarea industriei de medicamente, iar specialiștii sovietici ne-au ajutat practic și în acest domeniu. De asemenea numeroase cadre din țara noastră care lucrează în industria farmaceutică s-au specializat în Uniunea Sovietică. Datorită avîntului patriotic cu care au muncit și muncesc lucrătorii din industria medicamentelor și cu ajutorul frățesc al marii Uniuni Sovietice, industria medicamentelor din țara noastră s-a dezvoltat necontenit, ajungînd ca la sfîrșitul anului 1955 producția de medicamente să fie de 4,2 ori mai mare față de anul 1950. Un succes de seamă al tinerei noastre industrii de medicamente îl constituie și realizarea în mai puțin de patru ani a sarcinilor prevăzute în primul plan cincinal.

Pentru asigurarea bazei științifice necesare dezvoltării industriei noastre de medicamente, în anii regimului de democrație populară au fost create o serie de institute de cercetări științifice în domeniul medicamentelor, care oferă specialiștilor și cercetătorilor condiții optime de muncă în vederea îmbunătățirii continue a calității și a creării de noi medicamente. Numai în acest an sfatul medical științific al Ministerului Sănătății a dat aviz de fabricare pentru încă peste 20 noi produse medicamentoase cu mare valoare terapeutică, ca parchinsan, pelentan, vitamina B3, penicilina etc.

Grija partidului și guvernului pentru asigurarea unei cît mai bune asistențe cu medicamente, succesele dobîndite de tînăra noastră industrie de medicamente, au permis ca din 1952 pînă astăzi să se efectueze și patru reduceri succesive la prețul medicamentelor.

Succesele importante dobîndite de tînăra noastră industrie de medicamente în anii primului plan cincinal dovedesc largile posibilități existente pentru dezvoltarea rapidă, mai departe, a industriei de medicamente din țara noastră.

Astăzi dispunem de fabrici de medicamente dotate cu mașini și instalații moderne, dispunem de laboratoare de specialitate care oferă cercetătorilor cele mai largi posibilități de desfășurare a muncii științifice, dispunem de asemenea de bogate surse de materii prime. Se impune deci ca o sarcină de mare răspundere pentru lucrătorii, tehnicienii, inginerii, farmaciștii, chimiștii și bacteriologii din industria medicamentelor să depună toate eforturile pentru asigurarea unei producții de medicamente de calitate din ce în ce mai ridicată și în sortimente din cele mai variate, pe măsura posibilităților și condițiilor create. Lucrătorii din industria noastră de medicamente trebuie să se străduiască necontenit să-și ridice calificarea la nivelul corespunzător cerințelor tehnologiei înalte a producției de medicamente.

Pentru îndeplinirea și depășirea mai departe a sarcinilor de producție în industria de medicamente trebuie realizată o cît mai strînsă legătură între munca de cercetare științifică și fabricația industrială. Cercetătorii din cadrul institutelor de cercetări au datoria să sprijine perfecționarea tehnologiei de fabricație, să contribuie la îmbunătățirea metodelor de analize, în laboratoarele de control al calității medicamentelor, să introducă în fabricația industrială cele mai noi cuceriri ale științei, să găsească noi formule de medicamente cu o și mai ridicată valoare terapeutică. Medicii, prin observațiile lor clinice asupra diverselor produse medicamentoase, trebuie să colaboreze strîns cu farmaciștii, chimiștii, biologii și bacteriologii din industria de medicamente pentru continua îmbunătățire a calității produselor.

În pragul noului plan cincinal, lucrătorilor din industria medicamentelor le revine ca sarcină de onoare să dobîndească noi și mari izbînzi. Ei trebuie să lupte pentru ridicarea necontenită a producției, pentru mărirea continuă a sortimentelor, pentru ridicarea calității produselor la nivelul cel mai înalt, asigurînd în felul acesta condiții tot mai bune pentru asigurarea asistenței cu medicamente a populației.

La trei părți de ring

In aceste zile la întreprinderea textilă „11 Iunie"-Pitești întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului cunoaște un puternic avînt. Luptînd pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor, colectivul întreprinderii cinstește apropiatul eveniment cu însemnate realizări în producție. Clișeul nostru prezintă pe fruntașa în producție Rada Costache care lucrează la trei părți de ring. Ea își realizează zilnic norma în proporție de 150 la sută.

Sesiune științifică organizată de Filiala Iași a Academiei R. P. R.

IAȘI. — În cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., sîmbătă după amiază s-a deschis la Iași sesiunea științifică organizată de Filiala Iași a Academiei R.P.R., împreună cu institutele de învățămînt superior. Sesiunea este consacrată înfăptuirilor din Iași în domeniul științei în anii puterii populare, cu sprijinul și sub îndrumarea partidului. Au participat academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., cadre din institutele de învățămînt superior din Iași.

Adunare închinată celui de al 2-lea Congres al P. M. R.

Sîmbătă după-amiază a avut loc în sala Teatrului C.C.S. o adunare a activului C.C. al U.T.M., a comitetelor regional și orășenesc U.T.M. București și a cadrelor U.T.M. din marile întreprinderi și instituții din Capitală închinată celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M.

La adunare a luat cuvîntul tovarășa Constanța Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Culturii, care a vorbit despre: „Conducerea de către partid a luptei poporului și tineretului din țara noastră pentru pace, pentru fericirea poporului, pentru socialism".

A fost prezentată apoi piesa „Pentru fericirea poporului".

(Agerpres).

Deschiderea Expoziției retrospective de pictură și sculptură 1944-1955

Sîmbătă la amiază, la Muzeul de Artă al R.P.R. a avut loc deschiderea Expoziției retrospective de pictură și sculptură 1944—1955, organizată de Ministerul Culturii în colaborare cu Uniunea Artiștilor Plastici și Muzeul de Artă, în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Au fost de față Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, Boris Caragea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., M. H. Maxy, directorul Muzeului de Artă al R.P.R., artiști plastici, critici de artă, studenți.

Expoziția cuprinde unele dintre cele mai valoroase opere de pictură și sculptură create în anii de după eliberarea țării noastre. (Agerpres).

Inaintea vremii

ORADEA (de la corespondentul nostru). — La sediul comitetului regional de partid Oradea, continuă să sosească zilnic noi și noi telegrame prin care oamenii muncii din întreprinderile din cuprinsul regiunii raportează cu mîndrie îndeplinirea înainte de termen a planului anual de producție.

Închinînd succesele lor celui de al 2-lea Congres al partidului, colectivele a 34 întreprinderi industriale și 18 cooperative meșteșugărești au îndeplinit înainte de termen sarcinile planului pe anul 1955. În întrecerea pornită în cinstea Congresului s-au distins în mod deosebit muncitorii, inginerii și tehnicienii fabricilor „Solidaritatea", „Asbociment", „Oxigenul", „Vasile Roaită", precum și colectivul fabricii de mașini-unelte „Infrățirea" care și-a depășit pînă în prezent sarcinile planului anual cu 37,6 la sută.

In regiunile Autonomă Maghiară și Hunedoara planul de colectare a fost îndeplinit

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru) Sîmbătă 17 decembrie s-a obținut încă un succes pe calea îndeplinirii angajamentelor luate de oamenii muncii din Regiunea Autonomă Maghiară în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.

La această dată s-a îndeplinit integral pe regiune planul de colectare atît la produsele vegetale cît și la produsele animale. În vederea obținerii acestor succese au depus o muncă însuflețită deputații sfaturilor populare, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și aparatul local de colectare.

★

DEVA 17 (Agerpres). — Țăranii muncitori din regiunea Hunedoara și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. cu 6 zile mai devreme. În ziua de 17 decembrie ei au raportat îndeplinirea planului de colectare la toate produsele vegetale și animale.

Eugen Frunză

INTREBARE

Cu ochi de joacă somnoroși,
Copil bălai ca spuma undei,
Mă-ntrebi mereu: Partidul unde-i?
Și ce-i și cine-i? — mă descoși...

O, graiul tău abia ivit:
Dintr-un izvor un strop de apă —
Cum de-a putut în el să-ncapă
Acest cuvînt fără sfîrșit?...

Privesc la tine, pui bălai,
Și-ți mîngîi buclele de soare...
Răspunsul cum să-l cuget oare
La scara-ntîiului tău grai?

Prin geam coboară umbre dulci
Și lin, spre-obrajii tăi de lapte
S-apleacă visele de noapte...
E timp, copile, să te culci...

Ci iar mă-ntrebi?... S-adormi voiam...
Vezi tu... Cum să-ți răspund, ispito?!

. . . . . .

E fericirea ce-am rîvnit-o...
E tot ce n-am avut și am!

Pe șantierul celei mai mari filaturi de in și cînepă din țară

SUCEAVA. — Cu cîțiva ani în urmă, într-o margine a orașului Fălticeni se găsea un loc viran, acoperit cu bălării. Acum pe aceste locuri se întinde un mare șantier de construcții. Aici se ridică cea mai mare și mai modernă filatură de in și cînepă din țara noastră.

Această construcție modernă cuprinde o suprafață de peste 100.000 m.p. Muncitorii și tehnicienii trustului nr. 2 Roman au ridicat pînă la roșu toate corpurile de clădiri.

În prezent, în interiorul halei industriale se fac ultimele pregătiri pentru începerea lucrărilor de tencuit, pardosit și vopsit, precum și pentru începerea montării utilajului de mare capacitate. Întregul utilaj ce se va monta la această filatură modernă este primit din Uniunea Sovietică.

Capacitatea de producție a acestei filaturi, care va începe să producă la sfîrșitul anului viitor, va întrece capacitatea de producție a filaturilor de in și cînepă existente în țara noastră.

Numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri care lucrează la construcția acestei filaturi moderne, printre care comunistul Iosif Haidu, fierar, zidarul Ion Vlădescu, brigada de dulgheri condusă de Potop Sandu, tinerii Vasile Țurcanu, Petru Mîrț, Traian Pașolescu și alții, care se întrec în muncă în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., au obținut realizări de seamă.

(Agerpres)

„Săptămîna de onoare"

Din inițiativa organizațiilor de partid, în multe întreprinderi industriale din țară au fost organizate în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., „săptămîna de onoare". Muncitorii, inginerii, tehnicienii și-au propus ca pînă la deschiderea Congresului să dea un nou avînt muncii pentru îndeplinirea la toți indicii a planului anual, pentru sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

★

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Rezultatele obținute în primele zile ale săptămînii de onoare organizate în întreprinderile Regiunii Autonome Maghiare oglindesc însuflețirea cu care oamenii muncii întîmpină Congresul partidului.

La fabrica de piei și mănuși „Petőfi Sandor" din Tg. Mureș primele două zile ale „săptămînii de onoare" s-au soldat cu depășirea planului cu 400 perechi mănuși de piele și peste 1.000 m.p. piele tăbăcită. Această realizare a contribuit ca fabrica să-și îndeplinească planul anual de producție la 15 decembrie în loc de 23, data prevăzută în angajament.

Și la întreprinderea „Enczel Mauriciu" săptămîna de onoare a imprimat întrecerii socialiste o însuflețire deosebită. În zilele de 14 și 15 decembrie sarcinile de plan au fost depășite cu 35 și respectiv cu 54 la sută.

★

CLUJ. — Ceferiștii atelierelor „16 Februarie" din Cluj au depășit în primele 3 zile din „săptămîna de onoare" cei mai înalți indici de plan atinși pînă acum. Strungarii au întrecut planul de producție cu 80 la sută, muncitorii de la secția montaj cu 65 la sută, colectivul secției turnătorie care lucrează în contul anului viitor a îndeplinit în 3 zile 86 la sută din planul producției pe întreaga săptămînă.

Echipele de oțelari de la uzinele „Industria Sîrmii" din Cîmpia Turzii, conduse de Matei Dedian și Aurel Moldovan, au depășit planul de producție în primele două zile din „săptămîna de onoare", prima cu 45 la sută, iar a doua cu 100 la sută.

Noi întovărășiri agricole

In regiunea Pitești

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Un număr de 54 familii de țărani muncitori din comuna Valea Mare, raionul Găești, au încheiat o nouă întovărășire, a 22-a din cuprinsul raionului. Adunarea generală a hotărît ca întovărășirea lor să poarte numele de „Octombrie Roșu".

De la 1 noiembrie pînă în prezent s-au mai constituit, în comunele regiunii, încă 8 noi întovărășiri agricole. Printre acestea se numără cele din Ciupa, Rîmești, Suseni, Tuțulești. Cele 19 familii din comuna Vața și-au numit întovărășirea lor „23 Decembrie".

In raionul Craiova

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale din raionul Craiova își unesc pămînturile în tarlale întinse. Numai în ultima săptămînă peste 200 de familii din satele raionului și-au unit pămînturile, alcătuind opt noi întovărășiri agricole.

Astfel de întovărășiri au luat ființă în satele Castra-Nova, Puțuri, Leu, Gabru și altele. În cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, țăranii muncitori din satele Mischii, Pleșoiu, Milești au ținut să dea întovărășirilor lor denumirea de „23 Decembrie".

Pînă acum, în întreg raionul Craiova au fost constituite un număr de 63 întovărășiri agricole.

In raionul Marghita

ORADEA (de la corespondentul nostru). Duminica trecută, în satele Sarcău și Corboaia din raionul Marghita s-a sărbătorit înființarea a două noi întovărășiri agricole, în care s-au înscris pînă acum un număr de 24 familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii.

Membrii întovărășirii din satul Sarcău au hotărît ca întovărășirea lor să poarte numele primei zile de desfășurare a celui de al II-lea Congres al partidului — „23 Decembrie", iar întovărășiții din satul Corboaia au dat întovărășirii lor denumirea zilei proclamării RPR — „30 Decembrie".

Prin înființarea acestor două noi întovărășiri, în raionul Marghita numărul întovărășirilor agricole s-a ridicat la 31.

Cooperative sătești fruntașe

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Numeroase cooperative sătești din regiunea Suceava, ca de pildă cele din comunele Milișăuți, Arbore, Siret, Putna, Zamostea, etc. obțin în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului o seamă de realizări frumoase.

Cooperativa de consum din comuna Siret, bunăoară, a reușit să-și realizeze planul privind valorificarea produselor agricole pe luna noiembrie în proporție de 197 la sută.

De asemenea, în acest an s-au mai înscris în cooperativă alți 297 membri noi și s-au vărsat încă 54.875 lei. În prezent, numărul total al membrilor este de 4812, cu fond social în sumă de 360.975 lei, din care s-au și vărsat 327.608 lei.

Volumul mărfurilor distribuite anul acesta țăranilor muncitori este cu 25 la sută mai mare decît cel din anul trecut.

A fi tractorist în zilele noastre

Vasile Voichița
Erou al Muncii Socialiste, șef de brigadă la S.M.T. Sînnicolau Mare

Într-o toamnă, cu ploaie multă și vînturi reci, cînd de peste munți străbătea pînă în porțile noastre bubuitul tunurilor, cînd băieții mai voinici și oamenii buni de muncă erau la război, atunci m-am angajat tractorist la un chiabur. Aveam doar 19 ani. „Furasem" cîte ceva din această meserie de pe la alții. Mîinile înghețau pe volan, tractorul se poticnea gîfîind... Dar gîfîind mai tare ca tractorul suduia chiaburul Gezinger. S-a întîmplat odată să se defecteze tractorul. A trebuit să mă lipsesc de cele ce mi se cuveneau și să plec.

Mi-am amintit de vremurile acelea, cu cîteva zile în urmă. După o noapte de decembrie amorțise pămîntul, iar dimineața se lăsase brumă peste cîmp. Era frig. Dar odată cu primele raze ale soarelui tractoarele noastre răsturnau brazde adînci pe ogorul colectivei din Cenadu Mare. Nici înghețul, nici zilele reci de decembrie nu au oprit în loc munca tractoriștilor.

Sînt două momente pe care le-am trăit. Unul în vremea regimului burghezo-moșieresc, altul în anii democrației populare. Dar cîtă apă a curs pe Dunăre între aceste două momente, cîte s-au schimbat în întreaga noastră patrie, în viața fiecărui om al muncii!

Satele noastre, altădată bîntuite de boli și mizerie, cunosc astăzi o altă înfățișare. Înconjurați de grija partidului și a statului, țăranii muncitori pătrund tot mai adînc în tainele științei lucrării pămîntului, sporind producția la hectar. La îndemnul partidului, sute de mii de țărani muncitori au pășit pe drumul agriculturii socialiste, formînd gospodării colective și întovărășiri, drum care le asigură o viață mereu mai îndestulată și cultă. De la numărul mic de tractoare importate, ce se aflau în posesia unor de-a'de Gezinger, agricultura noastră dispune în prezent de aproape 30.000 tractoare (convenționale), în cea mai mare parte fabricate în țară.

Realizările dobîndite de poporul nostru nu pot fi despărțite de lupta partidului pentru făurirea unei vieți noi. De aceea apropierea celui de al doilea Congres al partidului ne-a însuflețit munca, ne-a stimulat să obținem succese noi. La 10 decembrie brigada noastă și-a îndeplinit angajamentul luat în cinstea celui de al doilea Congres al partidului. Pînă la această dată am efectuat 2.076 hantri mai mult decît prevede planul anual, am economisit carburanți în valoare de 17.843 lei și piese de schimb în valoare de 62.600 lei.

Par neînsemnate cifrele acestea. Dar puse alături de succesele tuturor mecanizatorilor din agricultură, ele au multă însemnătate. Rezultatele activității mecanizatorilor se oglindesc în recoltele superioare obținute de gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale ce își lucrează pămîntul cu mașinile și tractoarele statului, se oglindesc în numărul mereu mai mare de țărani muncitori ce se conving de superioritatea agriculturii socialiste.

Noi tractoriștii muncim pentru o cauză mare: dezvoltarea agriculturii pe calea socialismului. Sîntem minuitorii tehnicii înaintate pe baza căreia se dezvoltă agricultura noastră. Călăuziți de partid vom depune eforturile cuvenite pentru îndeplinirea nobilei misiuni pe care o avem de înfăptuit.

TELEGRAMĂ

Excelenței sale CHIVU STOICA
Prim Ministru al Romîniei
BUCUREȘTI

Sînt fericit că Romînia a fost admisă în Organizația Națiunilor Unite și vă felicit pentru aceasta. Sper în cooperarea cu guvernul dumneavoastră în lucrările Organizației Națiunilor Unite.

Cu deosebită simpatie,
JAWAHARLAL NEHRU

Semnarea Planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea Convenției pentru colaborarea culturală dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Ungară

Între 13—17 decembrie a.c. au avut loc la București lucrările comisiei mixte romino-ungare în vederea elaborării planului de muncă pe anul 1956, pentru aplicarea Convenției culturale dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Ungară.

La 17 decembrie Planul de muncă a fost semnat din partea romînă, de Mihail Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, iar din partea ungară, de Non György, prim locțiitor al ministrului Culturii din R. P. Ungară.

La semnarea planului au fost de față: M. Macavei, președinte de onoare al I.R.R.C.S., C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, A. Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Valer Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R., artistul poporului C. Baraschi, C. Silvestri, maestru emerit al artei, Eugen Jebeleanu, membru în Biroul de conducere al Uniunii scriitorilor din R.P.R., reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, reprezentanți ai presei.

A fost de față Laszlo Pataky, ambasadorul Republicii Populare Ungare.

Lucrările comisiei mixte romino-ungare au decurs într-o atmosferă de prietenie. (Agerpres)

LA UZINA „TEHNOFRIG" DIN CLUJ

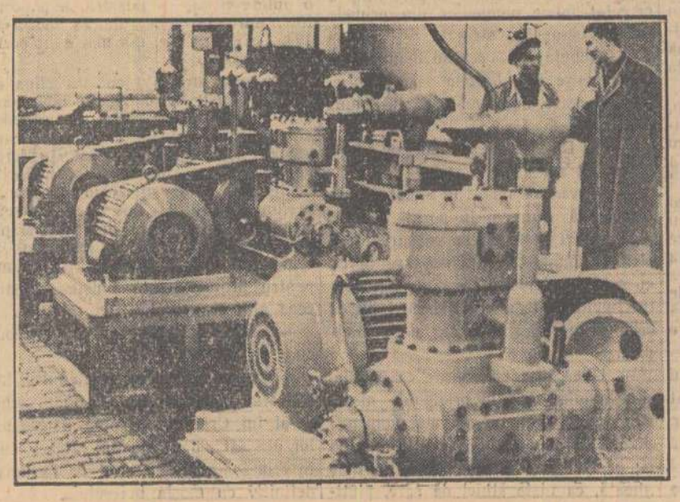

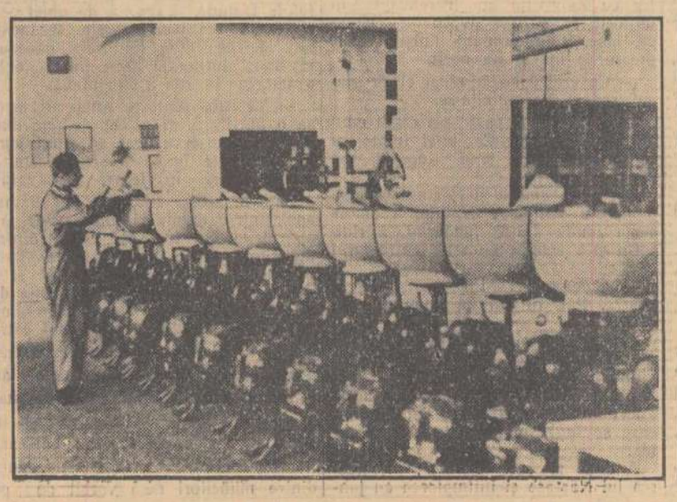

„Tehnofrig" din Cluj se numără printre uzinele constructoare de mașini care în anii cincinalului au cunoscut o dezvoltare multilaterală. La această uzină se produc în serie sortimente noi de mașini necesare industriei alimentare. Printre acestea se numără separatoarele de lapte de tip II, cernătorul centrifugal de făină, malaxoare, etc.

Clișeele noastre reprezintă aspecte diferite ale muncii în această uzină. Stînga: ing. Klima și maistrul Adalbert Kiss studiază compresorul de amoniac de joasă temperatură a cărui componență și funcționare au fost mult îmbunătățite. Dreapta: noile separatoare de lapte tip II sînt verificate de utemistul Ion Felecan înainte de a părăsi porțile uzinei.

(Foto: ION MICLEA)

CULTURA ȘI VIAȚA

SCHIȚĂ

CEASUL AMINTIRILOR

AUREL MIHALE

Ne-am oprit la marginea pădurii de sălcii, înspre Dunăre, în umbra unor plopi uriași, cu vîrfurile ridicate cutezător spre cer. Sus, în frunzișul lor argintiu, se auzea șoapta vîntului ca un murmur alinător al înălțimilor. Frunzele tremurau mărunt, strălucind alburiu în soare, purtînd razele într-o cascadă de lumină. Jos, în țărmul de nisip, clipocea molcom unda apelor. Valurile urcau lin, prelung, pînă aproape de trunchiurile plopilor și se retrăgeau apoi, spălînd nisipul care sclipea diamantin și sugea umezeala, repede, mai înainte ca unda să-l mîngîie iar. In larg, pe întinsul apelor, Dunărea purta mii și mii de cioburi lucitoare, grele de lumină, ca pe un soare sfărîmat. Și, de jur împrejur domnea o liniște netulburată, adîncă, în care numai lipsa de tihnă a apelor și a vîntului trăda mișcarea firii. Arar, cîte un pescăruș de Dunăre trecea furtunos pe deasupra apelor, amintind cu filfîirea-i de o clipă neastîmpărul tineresc și dragostea-i de libertate.

In acest loc, la hotarul dintre sălcii și ape, în rîndul plopilor, am dat de o piatră gălbuie de caicar, proaspăt tăiată și adînc înfundată în țărmul de nisip.

— Aici am ridicat-o, a șoptit prietenul și însoțitorul meu, ferindu-se parcă să nu trezească liniștea împrejurimilor... Unii au ținut s-o punem în sat, mai aproape de noi; alții, în țarină, în mijlocul pămînturilor împărțite de el; dar tot mai mulți am fost aceia care-am ținut s-o avem aici, la marginea apelor în care a pierit într-un ceas de cumpănă...

Am cercetat piatra și am citit în gînd numele săpat pe ea: Năstase Drăgan... 1945... Mi-am îndreptat privirile pe deasupra apelor și am rămas gînditor:

— Ți-l mai aminteşti? m-a întrebat prietenul meu.

— Cum să nu? îi răspund... doar am copilărit împreună!

— Da, dar nu știi cum arăta acuma, în anii din urmă, după ce plecaseși din sat...

— Nu știu, am încuviințat eu... Sînt sigur însă că de șotii tot se mai ținea.

— Da... și asta tot un fel de „șotie" a fost...

Ne-am așezat alături de piatră, pe țărmul de nisip, întorși spre Dunăre. Cîteva clipe am ascultat îngîndurați freamătul plopilor și lîna zbatere a apelor la țărm. Un pescăruș a trecut pe aproape, într-o fulgerare albă, frîntă, luminoasă.

— Acum știi, și-a început prietenul meu povestea, că atunci, în toamna lui '44 și iarna lui '45 se vîntura în țară ideea reformei. Ea a cuprins și satele de pe aici, de pe lîngă Dunăre, adusă și purtată de muncitorii de la șantierul naval din tîrg... Că ziceau ei: — Nu mai așteptați mila boierilor... puneți mîna pe pluguri și intrați cu ele în moșii! Pămîntul este al acelor ce-l muncesc!... Așa era, dar vezi, cineva trebuia să treacă în fruntea noastră și să ne ducă pe moșie. Pînă pe iarnă am tot fiert între noi, ca un cazan închis care nu-și găsește locul de răsuflu. Și ne temeam cînd Cristofor ne trimetea vorba să ne astîmpărăm, că altfel putrezim la ocnă... Ba, încă, de sărbătorile crăciunului s-a înțeles cu jandarmii și a băgat la beci pe cei mai colțoși dintre noi, să ne sperie. Așa s-a făcut că vorbeam acuma numai pe ascuns despre pămînt și treceam pe sub mînă gazetele muncitorilor aduse de la tîrg...

— Boierii au puterea, ne înfricoșa cîte unul, și o să ne spulbere iar, ca-n '907...

Eram, cum să-ți spun, ca niște răzvrătiți închiși într-un ocol în care ne-nvîrteam pe loc, întărîtați, dar nu îndrăzneam să sărim gardurile... Și tocmai în vremea asta, prin ianuarie, se întoarce de pe front Năstase. In ziua aceea eu eram aici, tăiam la pădure pentru Cristofor. Seara, cînd m-am întors în sat, m-a întîmpinat nevasta în poartă, nerăbdătoare:

— Sile, vezi c-a venit Năstase, mă... lumea zice că e comunist!

N-am mai intrat în casă; i-am dat ei toporul și traista, și am alergat, așa înghețat cum eram, de-a dreptul la Năstase... I-am găsit casa plină de oameni... El pe pat, îmbrăcat militar, cu capela împinsă pe creștet și o foaie de ziar în mînă... citea... M-am strecurat printre cei din ușă, pînă aproape de el... Cînd m-a văzut, a izbucnit:

— Sile, ce faci mă?!

N-am avut timp să-i mai răspund, că el s-a și ridicat, — așa cum era, înalt și puternic c-ar fi zdrobit cu pumnul satul întreg — a lăsat ziarul pe pat și m-a cuprins cu o singură mînă, strîngîndu-mă înveselit la piept... Eu, dacă am văzut că-i lipsea cealaltă mînă și că în locul ei îi atîrna lălîie mîneca vestonului, am început să plîng... Așa ca o plutire de umbră a trecut și peste ochii lui și asta m-a răscolit și mai adînc, căci știi cît era el de vesel și de drept... am dat în hohote...

— Lasă, mă Sile, m-a liniștit el, făcîndu-mi loc alături, pe pat... pot să trag și c-o singură mînă clopotele lui Cristofor!

Oamenii au început a rîde și a se foi, înveseliți. Cînd s-a făcut iarăși liniște, el mi-a întins ziarul și m-a îndemnat:

— Citește tu, mă Sile, că citești mai curgător.

Am luat ziarul și am citit pe nerăsuflate, că acolo tocmai despre pămînt scria. Arăta cum în alte părți, pe Dîmbovița și pe Vlașca, țăranii intraseră de mult în moșii...

— Așa trebuie să facem și noi, ne îndemna el. Acum începe toată țara să se miște și nu putem rămînea mai prejos... primăvara care vine trebuie să ne găsească stăpîni pe pămînturi!

— Da, da' ce te faci cu Cristofor, l-a întrebat unul... ce, el o să vrea?

— Da' cine o să-l întrebe pe el? s-a ridicat Năstase... Gata, steaua lui a apus... acuma noi sîntem puterea!

— Cristofor are jandarmii, strigă altul, primăria, pretura de la oraș...

— Și ce-o să facă? a rîs Năstase... Ce poate să facă fără noi?!... Păi noi sîntem de mii și mii de ori mai mulți... dacă vrem, sfărîmăm și pămîntul!

Oamenii au tăcut cîteva clipe, înfricoșați parcă de puterea lor. Gîtuleț-bătrînul, ăl cu gîtul strîmb, s-a răsucit ca lupul spre Năstase și a întrebat cu subînțeles:

— Va să zică, acum așa merge?!

— Așa! a întărit Năstase... care pe care!

Prietenul meu a ascultat un timp liniștea aceea luminată de la țărmul Dunării, și a urmat gînditor:

— Asta a adus Năstase în sat... duhul răzvrătirii și încrederea în puterile noastre, hotărîrea de luptă... El a fost scînteia care a aprins focul ce mocnea în noi de-atîta vreme... Și chiar atunci, m-am întrebat de unde avea el îndrăzneala și înțelegerea asta?! De aceea, după ce toți ceilalți au plecat pe la casele lor, cu inimile dogorîte și mai aprins de dorul pămîntului eu am mai rămas. O vreme l-am privit dintr-o parte, pe sub sprîncene, parcă stingherit; îmi dădeam seama că Năstase se întorsese altfel de om de pe front.

— Măi, Năstase, am mormăit eu... lumea zice că ești comunist?!

Năstase și-a întors către mine ochii luminoși și adînci, — știi cum îi avea, albaștri ca seninul, — și a zîmbit îngăduitor. Femeia lui, Zamfirița, care stătuse tot timpul lipită de sobă, legănînd copaia copilului și privind în neștire ciotul umărului lui, a izbucnit în plîns. El s-a ridicat și a făcut, cîțiva pași mari, pînă lîngă sobă. A cuprins cu singura-i mînă umărul Zamfiriței și a strîns-o drăgăstos la piept.

— Acum, dece-oi plînge? a întrebat-o el cu blîndețe... Sile, Zamfirița, a izbucnit mai apoi... nici nu vă închipuiți voi ce viață o să fie mai încolo!

Și cum sta așa, în picioare, înalt și puternic, alături de Zamfirița, cu ochii aprinși ațintiți undeva, departe, mi s-a părut că numai visul și o nălucire a gîndurilor lui i-a înmuiat și îmbucurat inima. Era prea amară și prea obișduită viața noastră, ca să putem năzui atîta de departe...

— Nu mi-ai răspuns, l-am trezit eu din visare.

— Da, sînt comunist, Sile! a întărit el bănuiala satului. Pe front și în spital la București, am învățat de la alții că altfel trebuie să fie lumea...

Zamfirița a început să scîncească înăbușit la pieptul lui, înfricoșată, iar eu am rămas cu privirile în pămînt. Eram speriați pe atunci de domni și de boieri, cu sperietoarea comunismului. El, însă, a început să rîdă zgomotos, plîmbîndu-se prin casă, hohotind ca de o glumă ce-am fi spus-o noi. L-am privit nedumerit, încurcat, pînă ce a început să legene copilul care se trezise de rîsul lui. Mai apoi, s-a întors îngîndurat spre noi și-a vorbit cu o fărîmă de durere în suflet:

— Mă, Sile... și tu, Zamfirița... ce drum credeți voi c-am ales? Pentru ce credeți voi că mi-am lăsat brațul ăsta la Mureș? Pentru ca să le fie mai bine boierilor?! Să robim și de-acum încolo la Cristofor?!... Tu, Sile, m-a apucat el de piept... cum ai vrea tu să fie viața noastră?

— Păi, cum? am mormăit eu... Fără de boieri... pămînturile să treacă la noi... și... și să fie bine!

— Ei, asta vor comuniștii, mă! a izbucnit el... doar adîneaurea citiși din ziarul lor!

Atunci n-am mai apucat să discutăm, că chiar în clipa aceea au răsunat bătăi puternice în ușa de afară. Năstase a ieșit în tindă și a deschis ușa. In prag s-au bulucit deodată cîțiva jandarmi, cu armele întinse. Eu cu Zamfirița am încremenit în mijlocul casei, fără de cuvînt. Năstase, însă, a întins mîna liniștit spre piepturile lor și i-a oprit.

— Ce vreți? i-a întrebat el cu glasul scăzut, stăpînindu-se.

— Să mergi la post! s-a răstit unul dintre jandarmi... Ce, te-ai întors cu capul înfierbîntat și-ai început să răscolești satul?

O clipă a amuțit și Năstase și, deodată, s-a schimbat la față, a smuls arma unuia dintre jandarmi, a ridicat-o și-a strigat de s-a cutremurat casa:

— Cine, mă?... Eu să merg la post?... Păi, tu știi de unde vin eu, mă?!

Numai țipătul Zamfiriței l-a oprit să nu zdrobească dintr-o singură lovitură capetele jandarmilor. Apoi m-am repezit și eu, i-am luat arma din mînă și-am zvîrlit-o jandarmilor care se înghesuiau să iasă pe poartă...

A doua zi satul fierbea; întoarcerea lui Năstase și întîmplarea cu jandarmii îl răscolise ca o furtună. Împotrivirea care mocnise pînă atunci în inimile oamenilor, izbucnise pe neașteptate și începuse să miroasă a zurbă. Năstase a bătut în peretele casei, către uliță, o scîndură pe care scrisese apăsat: Partidul Comunist — comuna Trestieni și seara, aproape o sută de oameni ne-am întîlnit din nou în bătătura lui. Duhul răzvrătirii prinsese rădăcini adînci și cuprinsese satul ca o flacără. Și focul acesta trebuia stăpînit de cineva, care nu se mai temea de puterea boierilor și care știa să-l strunească, așa ca să ardă cu el nedreptatea și să lumineze binele și adevărul tuturor. Omul acesta a fost Năstase...

Prietenul meu a tăcut din nou și a rămas o vreme cu chipul umbrit, de parcă uitase de mine și se simțea singur, cu gîndurile lui. Eu am urmărit mai departe legănarea neîntreruptă a apelor, care urcau acum pînă lîngă stîlpul de piatră și șirul de plopi.

Desen de N. OPRAN

— O lună după asta, a continuat el ceva mai încet, Năstase n-a mai avut nici un fel de tihnă. Mai mult de jumătate din sat, sărăcimea mai ales, se strînsese în jurul lui, dornică de pămînt și o altă viață. Ba, încă, și satele din jur, de pe toată linia Dunării, pînă la tîrg, tot el le călca și în puțină vreme le-a trezit și pe ele din amorțire. Din cînd în cînd, se mai repezea și la tîrg, la muncitorii de la șantierul naval, și aducea de acolo vorbe frățești de îndemn și într-ajutorare, gazete și cărți. Jandarmii nu l-au mai supărat din seara aceea, că-i prinseseră frica și nici nu se puteau pune împotriva unei jumătăți de sat. Il ocoleau sau se făceau că nu văd și nu știu că noi ne adunam tot mai des la Năstase și că ieșeam noaptea tot mai tîrziu de la el. Începuseră să facem și socoteala pămînturilor lui Cristofor și să potrivim împărțirea lor pentru fiecare dintre noi, după nevoie și puteri... Boierul, însă, și alți cîțiva din sat, alde Țăcălie și Broască, Duță-primarul, tunau și fulgerau, amenințîndu-ne cu ocna și șireangul... Pe noi ne mai încerca cîte-un fior de teamă; dar Năstase rîdea cînd auzea de asta și ne întreba cu pumnul ridicat:

— Ce-o să facă, mă? Ce poate să facă dacă țara întreagă, — și noi, și muncitorii, — ne ridicăm deodată împotriva lor?! Și parcă presimțea că n-o să aibă parte de aceste zile, că zicea: — O să omoare unul, doi, zece dintre noi... dar rămîn ăilalți, miile și milioanele de oameni care nu se întorc din drum!

Și uite-așa, am ajuns la mijlocul lui februarie, în pragul primăverii. Știi că aicea, la noi, la Dunăre, primăvara vine mai repede decît în alte părți. Zăpada începuse să se topească, puterea soarelui să crească, vîntul de la miazăzi să sufle călduț, răscolitor. Dimineața, priveam din marginea satului înspre pămînturile lui Cristofor. Ici, colo, își arătau negreața de tăciune, dezgolită de omăt; în clipa cînd se ivea soarele, se încălzea și răsuflarea lor, care devenea un abur plutitor și greu, întins de la o margine la alta a cîmpului...

— Tu, îmi șoptește prietenul meu, ca o mustrare, ai plecat de mic dintre noi și n-ai apucat să simți cum îți răscolește inima aburirea asta a pămînturilor, în fiecare primăvară!

Cam în aceste zile, a urmat el mai apoi, într-o duminică după prînz, au apărut la noi în sat cîțiva dintre muncitorii de la tîrg. Au tras de-a dreptul la Năstase. Se vede că el a avut vorbă cu ei, că chiar înainte de asta, ne dăduse de știre să fim pînă la unul în bătătura lui, mai către seară. El și cu alți cîțiva, care trăgeau mai vîrtos spre comuniști, au intrat cu muncitorii în casă și-au stat acolo ca la un ceas. Cînd au ieșit în mijlocul nostru, se însera; bătătura lui Năstase era plină de oameni. Unul dintre muncitori ne-a vorbit de pe prispa lui despre pămînt și reforma agrară, despre boieri și stăpînire, despre frăția dintre muncitori și țărani...

— A sosit vremea, a strigat el peste capetele noastre, să intrați cu plugurile în moșia lui Cristofor... Noi, muncitorii și țăranii, nu trebuie să mai așteptăm de la nimeni dreptate!... Trebuie să ne-o facem singuri... Și dacă nu ne-o facem acuma, în aceste zile, pe urmă va fi prea tîrziu!

Așa s-a făcut că a doua zi, în zori, cînd încă nu începuseră să se ridice aburii pămîntului, eram de multă vreme pe moșie. Năstase citea de pe o listă numele fiecăruia dintre noi. Omul ieșea în față, i se măsura cu lanțul bucățica lui de pămînt, bătea țărușul la marginea ei și-apoi băga plugul să brăzdeze numai, pentru că pămîntul mustea încă de apa zăpezii... Cristofor nu și-a arătat fața; și nici unul dintre oamenii lui de la curte. El plecase de cu seară la tîrg, înfricoșat, ca să aducă de-acolo armată și să ne pună pe fugă. Se vede, însă, că nici la tîrg nu stăteau lucrurile prea bine, c-a plecat de-a dreptul la București, unde-și trimisese familia și o parte din avut încă de cu toamnă...

După asta, totul s-a petrecut cu iuțeala fulgerului și d-aia n-am să mă opresc decît la întîmplarea în care a pierit Năstase... Marți s-au ridicat oamenii lui Cristofor, cu Duță-primarul, cu jandarmii, cu alde Țăcălie și Broască să-l aresteze pe Năstase și să-l trimită legat, din post în post, că a călcat legea. Dar n-au putut intra nici măcar în ograda lui, de oameni. Asta însă ne-a pus pe gînduri; acuma trebuia să ne-apărăm într-un fel dreptul asupra pămînturilor lui Cristofor. Miercuri, am schimbat primarul cu unul de-al nostru și-am izgonit pe-alde Țăcălie și Broască de la primărie... în sat, trecuse și puterea de partea noastră... Joi, Năstase și vreo cincisprezecedouăzeci de țărani au plecat la tîrg, chemați de muncitori. Pe drum, au luat cu ei încă cîțiva din fiecare sat și-au ajuns acolo cîteva sute. S-au alăturat muncitorilor și pînă în prînz, pretura, primăria orașului, telefoanele, toate erau în mîna noastră... cum s-ar spune, eram stăpîni pe toată partea asta de țară de la Dunăre!

Dar asta a fost numai joi, pentru că vineri, au năvălit jandarmii, au împrăștiat mulțimea de muncitori și țărani și-au prins la strîmtoare, închisă în pretură, conducerea lor, printre care era și Năstase... Cei care plecaseră cu el s-au întors în sat, izgoniți de jandarmi. Și numai ce-au adus vestea asta, că toată sărăcimea s-a ridicat ca un singur om și-a alergat în curtea lui Năstase cu topoare și furci, ca la răzmeriță. Unii, mai îndîrjiți, au zis că să pornim atuncea asupra tîrgului, să luăm în drum și oamenii din celelalte sate și să liberăm din ghiarele jandarmilor pe cei închiși la pretură. Cei care veniseră de-acolo, însă, au arătat că nu se poate, că toate drumurile erau întesate de jandarmi și nimeni nu se putea nici măcar apropia de tîrg... Dar oamenii se temeau să nu-și piardă pămînturile abia primite și-a început o gîlceavă în care cei mai cumpăniți erau făcuți fricoși și lași. Gîlceava asta a ținut pînă seara tîrziu, cînd, pe neașteptate, a picat în mijlocul nostru Năstase. Scăpase din cercul jandarmilor și se strecurase pe drumuri printre armată, numai pentru că era încă îmbrăcat militar...

— Fraților, ne-a vorbit el atunci, îngrijorat și întunecat la chip, cum nu-l mai văzusem niciodată... dreptul nostru asupra pămînturilor și stăpînirea ce vrem a statornici sînt în primejdie... boierii au ridicat asupra noastră jandarmii și armata... dar noi trebuie să ducem lupta pe care am început-o, pînă la capăt... trebuie să ajungem să schimbăm și guvernul cu unul de-al nostru, care să se bată pentru drepturile noastre... In noaptea asta trebuie să fim la tîrg, să ne alăturăm muncitorilor, să facem ordine acolo și-apoi să plecăm la București...

A tăcut cîteva clipe, în care timp a cercetat fețele oamenilor din primele rînduri, și-apoi a strigat:

— Trebuie să ocolim drumurile... vom merge cu bărcile pe Dunăre, pînă în port... acolo ne-așteaptă muncitorii...

— Pe Dunăre au început să curgă sloiurile! s-a auzit o voce.

— N-avem ce face... în noaptea asta trebuie să ajungem în port!

Și numai peste cîteva ceasuri, eram aici, la Dunăre, cu cinci-șase bărci, cu sulițe de lemn și cîngi de fier pentru împins și tras sloiurile, cu funii de care să ne legăm în caz de primejdie...

— Uite, mi-aduc aminte ca acuma, și-a înmuiat glasul prietenul meu... Era o lună cum nu s-a mai pomenit; puteai să și citești gazeta la lumina ei; pe Dunăre, veneau sloiuri mari de gheață, ca niște stînci de sare, plutitoare, strălucitoare în bătaia lunii. Curentul de pe mijlocul apei le-împingea și le îngrămădea tot către margine, la țărm, adică tocmai pe acolo pe unde trebuia să ne tăiem noi drum printre ele, în susul apei. După ce-am dat drumul bărcilor pe apă, oamenii le-au lăsat un timp în voia valurilor și-n izbitura neregulată a sloiurilor, ținute de pripoane. Nu se încumetau încă să sară în ele. Atunci a ieșit dintre noi Năstase... parcă îl văd, înalt, mătăhălos, călcînd apa cu pașii mari și rari, ocolind sloiurile... a apucat cu dreapta marginea bărcii din frunte și-a sărit în ea... Ne-am împrăștiat și noi pe la celelalte bărci și așa am pornit, noaptea pe lună, printre sloiuri, către portul tîrgului.

Acuma vine și clipa cînd a pierit Năstase. Eu m-am nimerit în barca din cap, pe care o conducea el, și știu bine cum a fost. Năstase sta în picioare, tocmai la vîrful ei și cerceta înainte apele și năvala sloiurilor. De acolo striga, fără să-și întoarcă privirile, tare, să-l audă și cei din urmă... dreapta!... stînga!... după cum veneau sloiurile și trebuia să îndrepte bărcile printre ele... Sloiurile mai mici, sau cele pe care nu le puteam ocoli, le împingeam cu prăjinile, cîte șapte-opt oameni deodată, să treacă pe-alăturea. Cînd ni se ridica zăpor în față, alții aruncau cîngile și trăgeau, rupînd din încleștarea lui bolovani de gheață și deschizîndu-ne drum...

Și-așa, înaintam încet, ajutați de îndîrjirea noastră și lumina lunii. Cu timpul, eu mi-am făcut loc și-am ajuns pînă lîngă Năstase. Așa l-am auzit, cum în clipele de răgaz pe care i le dădea scurgerea neregulată a sloiurilor, mormăia ca un urs întărîtat, prins în lanț. Asupra boierilor se îndreptau blestemele lui... era pornit rău împotriva lor...

— V-a sosit ceasul, tîlharilor! scrîșnea... o să vă arătăm noi cu cine e armata!

Și iar își ațintea privirile asupra sloiurilor și striga, cu o gură străină, parcă: dreapta!... stînga!... trage!... Și uite-așa am ajuns în dreptul ăsta, al șirului de plopi care străjuiesc aicea liniștea țărmului. S-a întîmplat ca pe-aicea să fie un gol în scurgerea sloiurilor și pluteam liniștiți, cu bărcile înșiruite-lanț, cu el în fruntea noastră. Atunci, a ieșit din pădure, în goana calului, un călăreț care s-a oprit între plopi.

— Măăiii, a strigat el... Năstase al lui Drăgan e cu voi?

— Esteee! a răspuns tare, cutremurător, chiar el, Năstase.

— Care esteee? a întrebat iarăși, călărețul... c-am să-i spun o vorbă!

Năstase n-a mai așteptat și-a urcat pe scîndura de la capătul bărcii, în picioare, cu singura-i mînă în sus. In aceeași clipă, însă, umbrirea dintre plopi a fost fulgerată de-o flăcăruie și-o detunătură puternică a răsunat peste întinsul apelor. Năstase s-a prăbușit pe marginea bărcii, ca trăznit, și-a alunecat în apă...

Toate astea s-au petrecut într-o singură clipită, după care, luați fără de veste, cu greu ne-am dezmeticit. Eu și alți cîțiva ne-am legat funiile de subsuori și-am sărit în apă, după Năstase. Două dintre bărci au tras la mal și oamenii din ele au alergat în pădure, după călăret... dar, la-l de unde nu-i!

Nici pe Năstase nu l-am găsit, cu toate că un ceas întreg am scormonit apele după el. Se vede că năvala sloiurilor care a venit apoi, ne-a împins mai la vale și noi nu l-am căutat în locul în care a trebuit... Și-așa, am rămas năuciți, pe apă, în mijlocul sloiurilor, fără de el...

Dar asta ne-a îndîrjit și mai mult, a murmurat prietenul meu, cuprins de amărăciunea amintirilor... Și toată noaptea aceea ne-am urmat drumul pe apă, luptîndu-ne cu sloiurile care veneau mereu la vale și tot împotriva noastră. Pe drum, ni s-au alăturat și celelalte sate, de asemenea în bărci, pe care tot Năstase le ridicase, ca la vreme de grea cumpănă, cînd a trecut de la oraș spre noi. Nimeni, însă, n-a știut, pînă ce n-am ajuns în port, că el nu mai era cu noi...

Prietenul meu a rămas fără de cuvînt, privind pierdut deasupra apelor aprinse de lumină. Intr-acolo, un pescăruș a bătut cu pieptu-i lucitor unda mișcătoare și s-a ridicat apoi în văzduh, vijelios, ca într-o joacă cu furtuna. După un timp, cînd și-a întors privirile spre mine, a urmat:

— Ce-a fost după aceea, cunoști mai dinainte... Ne-am alăturat muncitorilor și în zori am despresurat pe cei de la pretură și-am înscăunat din nou comitetul nostru de muncitori și de țărani... La prînz eram la București, duși fără oprire cu trenurile pregătite de muncitori... Și după masă eram printre cei care-au manifestat în piața palatului regal și-au înfruntat gloanțele lui Rădescu, pentru o putere nouă, a noastră, a poporului... era în ziua de 24 februarie 1945... El, Năstase, n-a mai avut parte și de asta!

Prietenul meu a tăcut. In clipa aceea de liniște, am auzit din nou crescînd freamătul de argint al plopilor și clipocitul molcom al undelor care băteau neîntrerupt la țărm. In larg, apele legănau mai departe cioburile de lumină și tot într-acolo, a răsunat prelung țipătul de libertate al pescărușului. O pace fără de istov stăpînea firea neîntrecută în frumusețe și taină... Și, totuși, a trebuit să tulbur pentru ultima dată liniștea acestui ceas al amintirilor...

— Cine a tras atuncea, am întrebat eu... ați aflat?

— Da, mi-a răspuns prietenul și însoțitorul meu... unul, Buliga, vechil de-al lui Cristofor și omul bogătanilor din sat... dar asta am aflat-o abia în primăvara lui '49, cînd s-a terminat definitiv cu moșia boierului...

Metalurgistului B. F.

LÈTAY LAJOS
laureat al Premiului de Stat

M-ai întrebat, cam ce mai scriu
și vezi, m-am rușinat deodată:
pe masă foaia-i alb pustiu
deși amiaza se arată.

Nu-i nici un trop, nici semne nu-s
din aspra zilei frămîntare.
M-am înroșit: aștepți răspuns
dar nu-ți răspund la întrebare,

„Pe-acasă de curînd ai fost?
Cum merge oare colectiva —
mă-ntrebi și m-ai luat la rost —
Cu vara-aceasta mai spori-va?"

Și iată parcă am zărit
întinsul cîmp cu grîne dese,
cu coasa care-a zăngănit
și-o brazdă-n locul meu trăsese.

Dar cîte-un spic tot a rămas
și-un pumn de boabe picurară
și păsări, îmblătind, dau glas
sub cîțiva snopi uitați afară.

Poate furtuna fumegînd
trecu; la vorba ta de frate
am regăsit acel pămînt
cu bruși, cu boabele lui toate.

Apoi mi-ai spus, „Eu sînt grăbit
că-n fabrică e schimb de-onoare..."
și cald în ochii-ți am zărit
a cafifelelor splendoare.

Văzut-am fierul neformat
cum plin de înțeles rămîne
în palma ta — și-a sărutat
pămîntul să rodească pîine.

Zîmbind priveai în ochii-mi vii
și mîna tu mi-ai strîns-o tare:
„Să nu uiți, așteptăm, să știi
cartea promisă în ziare".

Și soarele m-a inundat
arzînd mai plin ca altădată,
sub cerul verii eu am stat
orbit de strălucirea-i toată.

In minte mi-au venit cei ani
fierbinți, trecînd în clocot, zece:
Ce depărtat, ce jos eram
știam c-apoi, se va petrece?

Atunci eram niște-azvîrliți,
nimicuri, oameni dați uitării,
azi gazdă bună ești — treziți
stau ochii tăi de strajă țării.

Ești primul azi în munca ta,
departe-ți zboară pilda vie,
ai grijă pîine de-om avea
îmi dai avînt spre poezie.

Ca pomii, fructul lor cel bun
îți dau aceste versuri pline.
Tu le-ai crescut la fel precum
partidul te-a crescut pe tine.

Traducere de ION BRAD

Munca de partid

VICTOR FELEA

Privește țara: munți, păduri, ogoare...
Odată doar de-o treci în lung și-n lat,
cu-o dragoste în veci nepieritoare
de-al ei destin te simți adînc legat

și-ai vrea să fie mîine mai frumoasă
și-n orice colț al ei să regăsești
din viața ta adesea furtunoasă,
o urmă-n care tainic să trăiești.

De-aceea lasă focul tău să ardă
și gîndului dă-i zbor nestăvilit,
din munca ta nimic să nu se piardă.
tu fă din ea o muncă de partid.

Oriunde ești, prietene, oriunde,
de porți prin mînă lampa de carbid
ori tai copacii-n liniștea din munte,
tu faci mereu o muncă de partid

Cînd semeni griul ori brăzdezi ogorul,
cînd minerul în cuptor l-arunci,
cînd stelelor pe cer le afli zborul,
o muncă de partid tu faci și-atunci.

Nimic neînsemnat să nu îți pară!
De mergi la cursuri și înveți intens,
de pleci apoi ca agronom la țară,
tu muncii tale dă-i același sens.

De-nchizi în versuri frumuseți și vise,
o carte dacă scrii și crezi în ea,
nu rătăci alurea ca Ulise —
căci muncă de partid e cartea ta.

Oriunde-ai fi, prietene, oriunde,
fă să învingă traiul fericit
și timpului prin fapte îi răspunde,
dînd zilnic slavă muncii de partid.

Doi ochi

V. VIȘINESCU

Doi ochi îți pare parcă toată sala
Intr-o balanță dreaptă vrînd să-ți pună,
Să-ți judece pe un talger fapta bună,
Pe celălalt să-ți judece greșala.

Te judecă și șeful de echipă
Și tatăl tău, și draga-ți, fără'alean;
E-n viața ta cea mai frumoasă clipă
Cînd îi devii partidului oștean.

Convocarea primei conferinţe internaţionale a femeilor muncitoare

Recent a avut loc la Bucureşti o şedinţă a Comitetului de pregătire pentru convocarea unei conferinţe internaţionale a femeilor muncitoare. Propunerea cu privire la convocarea acestei conferinţe a fost făcută de Federaţia Sindicală Mondială. Comitetul de pregătire a hotărît să organizeze această conferinţă între 14 şi 17 iunie 1956.

A fost adoptat de asemenea un apel adresat femeilor muncitoare din întreaga lume.

In apel se spune printre altele:

„Muncitoare, funcţionare, gospodine, femei muncitoare de la oraşe şi sate!

Cunoaşteţi-vă şi uniţi-vă eforturile!

Venind în întîmpinarea dorinţelor voastre, Federaţia Sindicală Mondială a anunţat convocarea primei conferinţe internaţionale a femeilor muncitoare, care va avea loc între 14 şi 17 iunie 1956. Secretariatul F.S.M. a fost însărcinat să ceară guvernului austriac ca el să fie de acord ca această conferinţă să aibă loc la Viena.

Porţile conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare sînt deschise tuturor femeilor, fără excepţie, care trăiesc din cîştigul lor, care au primit mandatul şi care pleacă la această conferinţă în calitate de delegate.

La conferinţă vor fi discutate următoarele probleme: majorarea salariilor, realizarea efectivă a principiului „salariu egal la muncă egală", lichidarea oricărei discriminări, îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale femeilor muncitoare, apărarea drepturilor lor, menţinerea păcii.

O participare mai intensă a femeilor muncitoare la activitatea sindicatelor şi la conducerea lor, atragerea largă în sindicate.

Femei muncitoare din întreaga lume!

Pregătiţi-vă în vederea acestei conferinţe în uzine şi în sate, la instituţii şi magazine, pretutindeni unde lucraţi!

Constituiţi comitete de unitate pentru a face cunoscute scopurile acestei conferinţe tuturor prietenelor voastre. Organizaţi discutarea acestui apel pretutindeni unde se adună femei muncitoare!

Notaţi-vă revendicările în caietele pe care delegatele voastre le vor prezenta la conferinţă!

Alegeţi în comun şi în mod democratic delegatele voastre!

Organizaţi o campanie pentru strîngerea de fonduri băneşti care vor permite acoperirea cheltuielilor de drum şi întreţinere a delegatelor voastre!

Trăiască conferinţa internaţională a femeilor muncitoare!

Comitetul de pregătire pentru convocarea conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare"

Inaugurarea casei-muzeu a poetului Emil Isac la Cluj

CLUJ (de la corespondentul nostru). Sîmbătă 17 decembrie a.c., a avut loc la Cluj inaugurarea casei-muzeu a poetului ardelean Emil Isac.

La festivitate au luat parte tovarăşii: Dumitru Miţov, secretar al comitetului regional P.M.R. Cluj, Aurel Vasilescu, secretar al comitetului executiv al sfatului popular regional Cluj, acad. E. Petrovici, acad. Mihai Beniuc, Eusebiu Camilar, Nagy Istvan, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., G. Macovescu, director general al Cinematografiei din Ministerul Culturii, scriitorii Mihail Davidoglu, Veronica Porumbacu, Nina Cassian, D. Corbea, Dumitru Mircea, A. E. Baconsky, Létay Lajos, A. Gurghianu şi alţii.

Cu acest prilej a avut loc şi festivitatea schimbării numelui străzii Bastionului din faţa casei-muzeu în str. Emil Isac, nume conferit printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

CĂRŢI NOI

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA:

K. MARX, F. ENGELS — Opere alese, vol. II. Ediţia a II-a
588 pag. 18,30 lei

F. ENGELS — Anti-Dühring Domnul Eugen Dühring revoluţionează ştiinţa. Ediţia a III-a
480 pag. 10,25 lei

V. I. LENIN — Opere, vol. 8
616 pag. 7,50 lei

V. I. LENIN — Opere, vol. 9
500 pag. 7,50 lei

— Rezoluţiile şi hotărîrile congreselor, conferinţelor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi ale plenarelor C.C., partea I-a
716 pag. 25,90 lei

GH. GHEORGHIU-DEJ — Articole şi cuvîntări, Ediţia a IV-a
864 pag. 7,50 lei

CHIVU STOICA — Eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din 1933 Ediţia a II-a
152 pag. 2,60 lei

— Agenda agitatorului, Ediţia a II-a.
460 pag. 7 lei

— Unitatea şi frăţia de nezdruncinat a poporului romîn cu toate naţionalităţile din R. P. R.
24 pag. 25 bani

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ŞI ARTĂ:

G. TOPIRCEANU: Opere vol. II. (Proză)
232 pagini 2.40 lei

EUGEN FRUNZĂ: Versuri alese
348 pagini 6,80 lei

ISTVÁN ASZTALOS: Pe drumuri (In romîneşte de C. Olariu)
272 pagini 7,45 lei

N. GORCEAKOV: Lecţiile de regie ale lui K. S. Stanislavski (In romîneşte de P. Comarnescu şi I. V. Costin)
568 pagini 20,30 lei

IN EDITURA TINERETULUI:

TUDOR VIANU: Voltaire
104 pagini 2,50 lei

BORIS RAEVSKI: Scorul a fost deschis (In romîneşte de I. Derevencu şi E. Fulda)
208 pagini 3,25 lei

V. A. ŞTARIKOV: Elevilor despre educaţie fizică şi sport
164 pagini 3,65 lei

IN EDITURA CARTEA RUSĂ:

D. N. MAMIN-SIBIRIAK: Piinea (In romîneşte de Mircea Enescu şi Isabela Dumbravă)
440 pagini 9,50 lei

E. KAPIEV: Poetul (In romîneşte de I. Bogdan şi I. Spitzer)
300 pagini 5,20 lei

IN COLECŢIA S.R.S.C.:

TUDOR VIANU: Cervantes
40 pagini 0,35 lei

S. ŞTIRBU: Despre rolul forţelor de producţie în dezvoltarea istorică a Romîniei
120 pagini 1,80 lei

FLORIN IORDACHESCU: Pădurea, izvor de bunăstare a poporului
48 pagini 0,60 lei

EMISIUNI DE TIMBRE „MARILE ANIVERSĂRI CULTURALE ALE ANULUI 1955"

Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor din R.P.R. lansează o nouă emisiune de timbre poştale: „Marile aniversări culturale ale anului 1955".

Emisiunea, formată din 6 timbre de valori diferite reprezintă mari figuri ale culturii universale ca: Hans-Christian Andersen, Adam Mickiewicz, Friedrich Schiller, Charles Montesquieu, Walt Whitman şi Miguel Cervantes Saavedra.

Timbrele au valori de la 0,20 pînă la 2 lei.

S P O R T

Finala „Cupei R.P.R." la fotbal

Stadionul Republicii din Capitală găzduieşte azi după-amiază, cu începere de la ora 14, întîlnirea dintre C.C.A. şi Progresul-Oradea, contînd pentru finala „Cupei R.P.R." la fotbal.

Partida, deşi angajează echipe de categorii diferite (C.C.A. — categoria A, iar Progresul Oradea — proaspăt promovat din categoria B) se anunţă echilibrată. Ambele echipe, cu toate că ne aflăm la sfîrşitul stagiunii fotbalistice, deţin o bună formă.

Meciul va fi arbitrat de D. Schulder, iar desfăşurarea jocului va putea fi urmărită şi la radio, fiind transmisă în întregime prin radio pe programul II, în jurul orei 14.

Schiori romîni invitaţi în U.R.S.S.

Răspunzînd invitaţiei Comitetului pentru cultură fizică şi sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., sîmbătă dimineaţa a plecat cu avionul la Moscova un grup numeros de schiori romîni.

Sportivii romîni se vor antrena timp de două săptămîni împreună cu cei mai valoroşi schiori sovietici. Antrenamentele vor avea loc în împrejurimile Moscovei.

Din delegaţia sportivă care a plecat la Moscova fac parte printre alţii campionii de fond M. Aldescu, Gh. Olteanu, M. Ducaru, C. Enache, schioarele Elena Zangor şi Ştefania Botcariu, săritorii de la trambulină N. Munteanu şi I. Bîră.

(Agerpres)

Centre populare pentru sporturi de iarnă

In acest an, pe timpul iernii, asociaţiile sportive şi C.C.F.S.-oraş vor organiza în Capitală numeroase centre populare de schi, patinaj, săniuţe şi hochei pe gheaţă.

Pentru antrenament şi trecerea normelor G.M.A. la schi se vor amenaja centre de schi în Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin", „Parcul Copilului", Stadionul „23 August", hipodromul Băneasa, dealul Cocioc, etc. Amatorii de patinaj se vor putea antrena pe patinoarele ce vor fi amenajate, de îndată ce condiţiile atmosferice o vor permite, la stadionul „23 August", stadionul „Dinamo", stadionul Giuleşti, Parcul Libertăţii, lacul Cişmigiu, terenul „Progresul" I.T.B. şi altele.

In lunile de iarnă, copiii oamenilor muncii din Capitală se vor putea da cu săniuţa şi pe pîrtiile ce vor fi special amenajate în Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin", la Palatul Pionierilor, în Grădina Botanică, pe dealul Cocioc şi în multe alte locuri.

Ştiri

● Lotul de hochei al ţării noastre, care timp de două săptămîni a susţinut antrenamente şi cîteva întîlniri în compania jucătorilor cehoslovaci se va reîntoarce în ţară în cursul zilei de azi. Componenţii lotului îşi vor continua antrenamentele în cadrul echipelor respective în vederea campionatului republican de hochei, care se va desfăşura între 7-22 ianuarie 1956.

● Noul stadion de gheaţă de la Cortina d'Ampezzo, construit în vederea Jocurilor Olimpice de iarnă, va găzdui înaintea începerii Olimpiadei mai multe întîlniri internaţionale de hochei pe gheaţă.

La 5 ianuarie echipa reprezentativă a Italiei va întîlni echipa S.U.A., iar la 21 ianuarie va juca cu selecţionata R.P. Polone.

Manifestări în cadrul „Săptămînii Cărţii Politice"

In cadrul „Lunii Cărţii", între 19 şi 25 decembrie 1955 va avea loc „Săptămîna Cărţii Politice", în cursul căreia „Editura de Stat pentru literatură politică", în colaborare cu organe de partid şi organizaţii de masă, va organiza o seamă de manifestări menite să popularizeze cartea politică.

In cadrul „Săptămînii Cărţii Politice" vor avea loc în Capitală şi în diferite centre ale ţării simpozioane, consfătuiri şi prezentări de cărţi.

In Capitala ţării „Săptămîna Cărţii Politice" se va deschide luni 19 decembrie la Teatrul C.F.R.-Giuleşti cu un simpozion în jurul lucrării tov. Chivu Stoica: „Eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din 1933". Tot în Bucureşti, în cadrul Casei Universităţii, acad. prof. Mihail Ralea va prezenta cartea scriitorului progresist american A. E. Kahn: „Jocul morţii" recent apărută în E.S.P.L.A. Profesorul universitar Al. Sanielevici, membru corespondent al Academiei R.P.R., va face în sala de conferinţe a Bibliotecii Centrale Universitare prezentarea cărţii atomistului american Ralph Lapp: „Noua forţă. Despre atomi şi oameni", apărută zilele acestea.

La Ploeşti „Săptămîna Cărţii Politice", se va deschide cu un simpozion în jurul lucrării tov. Gh. Ravaş: „Din istoria petrolului romînesc", la care vor participa muncitori, tehnicieni şi cadre de conducere din industria noastră petroliferă.

La Cluj „Săptămîna Cărţii Politice" va începe la 20 decembrie prin consfătuirea ţinută la comitetul regional P.M.R.-Cluj asupra lucrării tov. Gh. Roşu: „Învăţămîntul de partid, verigă importantă a propagandei marxist-leniniste".

—o—

Decorarea unor mame

Ca o expresie a grijii cu care statul nostru înconjoară pe mamele şi copiii patriei noastre, 140 de mame din Capitală care au născut şi au crescut mai mulţi copii, vor fi distinse cu ordine şi medalii.

Mamele care au născut şi crescut 10 copii vor primi înalta distincţie de „Mamă eroină", iar mamele care au născut şi crescut 9 copii vor fi distinse cu „Gloria maternă". Un alt grup de mame va primi „Medalia maternităţii".

Festivitatea decorării mamelor cu mulţi copii va avea loc miercuri 21 decembrie, la orele 16,30, în sala din str. Popov (fost Teatrul Tineretului).

—o—

Informaţii

Sîmbătă la amiază a părăsit Capitala academicianul Sava Ganovski, vicepreşedinte al Academiei Bulgare de Ştiinţe care a făcut o vizită de cîteva zile, în ţara noastră ca oaspete al Academiei R.P.R.

★

In sala Patria a avut loc sîmbătă seara un concert dat de Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu" din Capitală, colectiv artistic emerit din R.P.R. A dirijat Mircea Basarab. Şi-a dat concursul violonistul belgian Andre Gertler.

★

In sala mare a Palatului cultural din Tg. Mureş a avut loc sîmbătă, un concert extraordinar dat de Cvartetul de stat „A. P. Borodin" din Moscova.

Concertul, care a cuprins lucrări de Borodin, Beethoven şi Debussy, a fost călduros aplaudat de public.

★

Biblioteca Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, din Bd. Dacia 28, organizează marţi 20 decembrie, o conferinţă despre viaţa şi opera scriitorului american Theodor Dreiser. Conferinţa va fi expusă de scriitorul Mihnea Gheorghiu.

(Agerpres)

Cuvîntarea lui Maurice Thorez la un miting electoral

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 decembrie, în suburbia muncitorească Malacoff a Parisului a avut loc un miting electoral la care a luat cuvîntul Maurice Thorez secretar general al Partidului Comunist Francez. In cuvîntarea sa, Maurice Thorez s-a adresat tineretului şi femeilor din Franţa.

Thorez a arătat că unul din motivele care a determinat Partidul Comunist Francez să ia atitudine pentru ţinerea înainte de termen a alegerilor pentru Adunarea Naţională, a fost năzuinţa de a acorda poporului posibilitatea să condamne politica de forţă în Algeria şi să ceară întoarcerea în Franţa a tinerilor soldaţi trimişi în Africa de nord pentru înăbuşirea mişcării de eliberare naţională a poporului algerian.

Maurice Thorez a spus că cercurile guvernante din Franţa cheltuiesc fonduri uriaşe pentru scopuri militare în detrimentul intereselor tineretului francez care nu are posibilitatea de a studia şi de a găsi de lucru. Majoritatea tinerilor şi tinerelor din familiile de oameni ai muncii nu au în faţă nici o perspectivă. Întrerupîndu-şi studiile, ei sînt nevoiţi ca încă în vîrstă de 14 ani să caute de lucru pentru a-şi asigura mijloace minime de existenţă.

Partidul comunist, a spus Thorez, sprijină programul care prevede rezolvarea concretă a tuturor acestor probleme.

Apoi Thorez a vorbit despre situaţia grea a femeilor muncitoare, demascînd declaraţiile demagogice ale liderilor partidelor burgheze. Thorez a spus că în perioada campaniei electorale, Mendès France, unul din liderii partidului radical, vorbeşte mult despre soarta grea a femeilor. Totuşi, Mendès-France a votat în parlament împotriva propunerii privitoare la majorarea pensiilor, salariilor şi ajutoarelor pentru familiile cu mulţi copii.

In încheiere, Maurice Thorez a subliniat că Partidul Comunist Francez luptă nu în cuvinte, ci în fapte pentru egalitatea deplină în drepturi a femeilor cu bărbaţii.

Creşte rezistenţa populaţiei din Iordania împotriva aderării ţării la „pactul de la Bagdad"

AMMAN 17 (Agerpres). — Zilele trecute, agenţiile de presă occidentale au anunţat că Iordania ar fi aderat la pactul agresiv de la Bagdad. Ştirile sosite de la Amman, capitala Iordaniei, desmint informaţiile în legătură cu presupusa aderare a acestei ţări la alianţa militară de la Bagdad, din care fac parte Anglia, Turcia, Pakistanul, Iranul şi Irakul.

★

LONDRA 17 (Agenpres). — TASS transmite: Ziarul englez „Daily Mirror" publică un articol al lui Crossman, membru al parlamentului, care declară că în ciuda faptului că Iordania depinde de Anglia, precedentul guvern al Iordaniei „a refuzat să adere la pactul de la Bagdad şi a încercat să menţină neutralitatea". In legătură cu aceasta generalul Templer, şeful statului major general imperial, a plecat în Iordania. „In primul rînd, continuă Crossman, şeful statului major al armatei iordaneze a fost demis pentru că a încurajat complotul împotriva Angliei. Apoi cei patru miniştri — membri ai cabinetului şi-au dat demisia în semn de protest împotriva presiunii pe care o exercită Mac Millan, iar după ei a urmat premierul. In cele din urmă regele Iordaniei a numit, din ordinul englezilor, noul prim ministru gata să semneze pactul. Şi după toate acestea ni se declară solemn că Mac Millan a repurtat o nouă victorie diplomatică în numele cauzei democraţiei şi libertăţii".

★

AMMAN 17 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Reuter, la Amman, capitala Iordaniei, precum şi în alte oraşe ale ţării au avut loc mari manifestaţii împotriva noului guvern iordanian prezidat de Hazzan Majali. Demonstranţii au cerut demisia noului cabinet care „neţinînd seama de interesele popoarelor arabe încearcă să silească Iordania să se alăture pactului de la Bagdad". Demonstranţii au ameninţat guvernul iordanian că, dacă acesta va anunţa oficial aderarea Iordaniei la pactul de la Bagdad, partea apuseană a ţării — care se mărgineşte cu Israelul — se va despărţi de restul regatului.

La Amman trupele au trebuit să facă uz de forţă pentru a împiedica mulţimea să organizeze manifestaţii de simpatie în faţa ambasadei Egiptului. La Nablus, regiunea apuseană a Iordaniei, manifestaţia a fost condusă de doi foşti miniştri şi de patru deputaţi din parlamentul iordanian.

★

DAMASC 17 (Agerpres). — Potrivit ultimilor ştiri sosite în capitala Siriei, în Iordania a fost decretată starea de asediu în urma turburărilor care au avut loc în ziua de 16 decembrie şi care s-au soldat cu peste 200 de răniţi în rîndurile manifestanţilor şi peste 40 în rîndurile poliţiei şi armatei.

După cum anunţă din Cairo agenţia United Press, aflînd că Iordania intenţionează să adere la pactul de la Bagdad, cetăţenii iordanieni care locuiesc în Egipt au ocupat ambasada Iordaniei din capitala Egiptului. Demonstranţii nu au părăsit ambasada decît după ce însărcinatul cu afaceri al Iordaniei la Cairo le-a făgăduit să transmită guvernului de la Amman dorinţele lor.

Scurte ştiri externe

AZI, DIN NOU ALEGERI IN SAAR

SAARBRÜCKEN. — Agerpres: Azi au loc în Saar alegeri pentru noul landtag (parlament) al regiunii; 665.000 de alegători urmează să desemneze pe cei 50 de deputaţi ai parlamentului.

La actuala campanie electorală participă nouă partide. Partidele pro-germane îşi duc propaganda lor electorală sub lozinci antifranceze cerînd Franţei, printre altele, restituirea a 40 miliarde de franci cota-parte ce ar reveni Saarului în contul planului Marshall.

Partidele pro-europene — partidul creştin-popular condus de fostul premier Hoffmann şi partidul social-democrat saarez se pronunţă pentru colaborarea cu Franţa în cadrul Uniunii Europei occidentale.

Partidul Comunist din Saar îşi desfăşoară campania electorală sub lozinca luptei împotriva transformării Saarului în obiect de tîrguială între Franţa şi Germania occidentală, în sursă de materii prime pentru militarismul german şi pactul nord-atlantic. Partidul comunist este singurul partid care cere integrarea regiunii Saar într-o Germanie unită, iubitoare de pace şi democrată.

Max Reimann, prim-secretar al conducerii Partidului Comunist din Germania, a adresat un apel populaţiei din Saar, chemînd-o să aleagă la viitoarele alegeri pentru landtag o puternică fracţiune comunistă pentru a înfăptui năzuinţele populaţiei spre pace şi securitate generală şi încadrarea regiunii Saar într-o Germanie unită şi democrată.

MINISTERUL MUNCII AL ANGLIEI RECUNOAŞTE CREŞTEREA COSTULUI VIEŢII

LONDRA. — Agerpres: La 16 decembrie Ministerul Muncii al Angliei a comunicat că indicele preţurilor cu amănuntul a atins la 15 noiembrie un nivel record, ajungînd la 154 de puncte (1947—100 puncte). Mai vertiginos ca oricare altele, menţionează Ministerul Muncii cresc preţurile alimentelor şi articolelor de primă necesitate.

Comentînd comunicatul Ministerului Muncii, ziarul „Daily Worker" subliniază decalajul între creşterea salariilor şi creşterea preţurilor: în timp ce indicele costului vieţii a crescut în perioada menţionată cu 7 puncte, indicele salariilor a crescut abia cu 2 puncte.

NOUL LIDER LABURIST ŞI SPIRITUL GENEVEI

NEW YORK. — United Press: Într-un interviu special acordat corespondentului agenţiei United Press, noul lider al partidului laburist englez, Hugh Gaitskell, a declarat că „occidentul trebuie să se opună mai energic comunismului".

Apreciind actuala situaţie internaţională, Gaitskell a afirmat că „spiritul Genevei s-a evaporat".

In continuare, Gaitskell a cerut puterilor occidentale „să facă mai mult în cadrul planului de ajutorare economică a ţărilor slab dezvoltate". Totuşi, el a făcut aluzie făţişă că acest lucru îl crede important doar din punctul de vedere propagandistic. „Cred, a spus el, că ar trebui să ne preocupăm şi de autoreclamă".

Gaitskell a subliniat stăruitor că el este „adeptul celor mai strînse relaţii anglo-americane". El şi-a exprimat „regretul profund" pentru faptul că nu poate pleca imediat în S.U.A. şi a exprimat de asemenea speranţa că va putea face această călătorie într-un viitor apropiat.

MOŢIUNE DE NEINCREDERE ÎN MINISTRUL DE EXTERNE AL JAPONIEI

TOKIO. — Agerpres: Ziarele din Tokio anunţă că la 15 decembrie, partidul socialist japonez a depus în parlament o moţiune de neîncredere în ministrul de Externe japonez, Mamoru Sighemiţu.

Moţiunea afirmă că divergenţele dintre Sighemiţu şi primul ministru Hatoyama în problemele importante de politică externă şi repetatele sale înfringeri în tratativele diplomatice s-au dovedit a fi în detrimentul intereselor naţionale ale Japoniei. In relaţiile Japoniei cu Statele Unite, se spune în moţiune, ministrul de Externe nu şi-a ţinut promisiunea făcută în cursul campaniei electorale de a adopta o politică externă independentă şi suverană, ci practică politica de secondare a S.U.A. în problemele de politică externă.

Partidul socialist condamnă pe Sighemiţu pentru impasul în care se află tratativele de la Londra dintre Japonia şi U.R.S.S., deoarece el a insistat să se rezolve mai întîi toate problemele principale.

Ministrul de Externe japonez este făcut răspunzător pentru aminarea chestiunii dezvoltării comerţului chino-japonez şi a restabilirii relaţiilor paşnice cu China, din cauza persistenţei sale în politica de menţinere a relaţiilor cu clica ciankaişistă.

Moţiunea scoate de asemenea în evidenţă eşecurile diplomatice ale lui Sighemiţu, ca în cazul neadmiterii Japoniei în O.N.U.

★

PEKIN. — China Nouă: Ştiri apărute în presa din Tokio anunţă că membrii opoziţiei din parlamentul japonez au condamnat guvernul pentru neadmiterea Japoniei în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Agenţia Kiodo Tuşin anunţă că neadmiterea Japoniei în O.N.U. a dat naştere la o „mare nemulţumire" în rîndul membrilor partidului liberal-democrat. Agenţia afirmă că în cadrul acestui partid se manifestă o creştere a neîncrederii şi a criticilor aduse Ministerului de Externe, deoarece neadmiterea Japoniei dovedeşte „neîndeminarea şi incompetenţa organelor Ministerului de Externe condus de Sighemiţu". Agenţia Kiodo Tuşin declară de asemenea că cu toate că Japonia se consideră ca întreţinînd cele mai bune relaţii cu Statele Unite, ea nu a putut intra în O.N.U. din cauza lui Cian Kai-şi

★ ★ ★

ÎN UZINA CEA TÎNĂRĂ

Cuptoarele forjelor sînt puternic încinse. Gheorghe Matache înfruntă flăcările cu faţa, cu pieptul, cu mîinile în care ţine un cleşte lung cu care scormoneşte în vîlvătăi dogoritoare. Ochii săi negri fixează un cărbune aprins, iar cu cleştele îl prinde şi-l stringe ca într-o menghină. Muşchii mîinilor i se încordează. O opintire — şi meşterul ridică mîinile deasupra capului; în vîrful cleştelui străluceşte ca un meteor un bulgăre de fier incandescent.

Meşterul Matache şi cei patru flăcăi din echipa lui, cu trupurile bronzate, se mişcă ritmic parcă în jurul unui altar pe care bulgărele de foc îşi schimbă sub ochii tăi înfăţişarea. Barosul cade pe iliu... Cade cu o putere uriaşă. Puterea electrică e aceea care mişcă fulgerător uriaşul ciocan la voinţa omului. După prima lovitură grea urmează alta, apoi alta. Măsurat, calculat. Simţi cum se cutremură pămîntul sub picioare. Bulgărele de fier roşu a căpătat o formă conică, apoi s-a turtit, devine iarăşi rotund şi, printr-o lovitură în centru, se desprinde din el miezul fierbinte şi cei cinci făurari seamănă locul din jurul forjei cu zeci şi zeci de colaci încă roşii, apoi vineţi. Intr-o secundă îţi dai seama că la picioarele tale se află verigi de rulmenţi. Nu-ţi vine să pleci, deşi dogoarea îţi pîrjoleşte faţa, mîinile. Simţi nevoia să-ţi lepezi haina, dar stai ca fermecat, prins de frumuseţea acestei munci. Ai senzaţia că s-a petrecut ceva deosebit, că s-a făurit ceva nou. Te bucuri că eşti martor la această creaţie şi faci legămînt cu tine însuţi ca să împărtăşeşti şi altora această bucurie. Te gîndeşti că te afli la un punct de plecare, că aceste rotiţe trecute prin foc şi pară înseamnă un început de drum victorios. De undeva, din măruntaiele pămîntului, s-a scos minereu, care a devenit fier şi, sub ochii tăi, materia inertă a fost mlădiată în vîlvătăile cuptorului ca o pastă, ca aluatul unei pite şi, după vrerea omului, duritatea a fost învinsă, fierul a luat forma voită, dorită, aşteptată de mii şi mii de făuritori de maşini, deoarece — după vorba unui bătrîn muncitor — numai „carul mare" nu foloseşte rulmenţi...

Comunistul Matache îşi şterge cu o basma mare sudoarea de pe piept, de pe faţă, de pe frunte. Şi rîde. Rîde şi povesteşte cum creşte continuu numărul rulmenţilor, cît de mulţi dau ei astăzi faţă de ziua de ieri şi cum va creşte numărul lor mîine, poimîine... El spune *noi* şi se uită la cei patru tineri care ascultă şi zîmbesc discret. Meşterul Matache spune *noi* şi se uită peste capul băieţilor, cuprinde cu privirea întreaga hală, şi dincolo de ea, uzina cea nouă, uzina lor. Apoi îl ia de gît pe tînărul Ion Cogîlniceanu:

— Băiat bun... are şapte clase de liceu... Aici a fost calificat forjar... de mine...

Directorul — cel mai înalt tînăr din uzina cu forjari, strungari, mecanici, băieţi vioi, îndrăzneţi, care n-au împlinit încă 30 de ani — ne atrage atenţia că dincolo, unde se aude vuiet de pădure dezlănţuită, trecem de la un stadiu manual, la forjarea automată.

Comunistul Ion Anghelache, maistrul, ajutat de cei patru oameni din echipă, scoate din flăcări nu un bulgăre incandescent, ci o bară lungă pe care o vîră iute sub dinţii imenşi şi ascuţiţi ai forjei, ca butucii în gatere. Te uiţi, te miri, te entuziasmezi: în cîteva minute bara se transformă în zeci de colaci, mai întîi roşii, apoi vineţi-cenuşii. In acelaşi timp sînt stropiţi cu apă ca dintr-o fîntînă arteziană şi, încălecîndu-se, se rostogolesc într-o clipită spre un jghiab, de unde sînt scoşi cu cîngi şi transportaţi spre strungărie.

Toate acestea n-au fost notate în carnet. Acestea le-am văzut, le-am trăit. In carnet am notat cifre, date. Cînd stai de vorbă cu oamenii pînă mai ieri pălmaşi, căraşi cu carul şi cu spatele, ciobani şi zilieri necalificaţi, azi conducînd maşini automate, venite din Uniunea Sovietică, nu poţi „însemna" pasiunea cu care ei vorbesc despre munca lor cea nouă.

In carnet notezi că uzina a început să dea rulmenţi înainte de termen; că la 1 Mai 1953 colectivul a dat primul rulment; că peste 600 de tineri, marea majoritate proveniţi din mediul rural, au fost calificaţi la locul de muncă după metoda Kotlear; că anul acesta şi-au îndeplinit şi depăşit planul la toţi indicii.

Puteam oare să nu notez că fabrica cunoaşte un progres continuu, că secţia strungărie a realizat o creştere a productivităţii muncii cu 32 la sută faţă de plan, datorită stringerii pneumatice a pieselor la strung? Reporterul nu poate de asemenea uita că toate aceste succese se datoresc oamenilor. Se uită în jurul său şi vede cum întregul colectiv, în frunte cu comuniştii, întîmpină Congresul partidului cu succese deosebite.

In carnetul de reporter mai este notat că, pentru prima oară în ţara noastră, colectivul fabricii a pus în aplicare, după tehnica sovietică, înlocuirea strunjirii rolelor pentru rulmenţi prin presare.

...Am stat clipe îndelungate ca vrăjit şi am ascultat povestea simplă şi eroică a metalurgiştilor moldoveni, care-o depănau ca pe înşiră-te mărgărite, cu graiul lor molcom şi cu pasiunea înnoitorilor.

In faţa foilor cu frînturi de fraze şi cifre răzleţe, amintirea te duce către acele plaiuri cu unele locuri în care mai dăinuie legende despre fapte eroice din vremea lui Ştefan cel Mare, unde peste dealuri şi coclauri vîntul poartă zvon de doină, iar pe drumul asfaltat adus de uzină mai trece alene carul cu boi, desprins parcă dintr-un tablou de Grigorescu.

In acele locuri, în zilele noastre, oameni simpli, oameni din popor, au săvîrşit fapte impresionante cu prilejul aducerii unor giganţi ai tehnicii pe aceste meleaguri, al instalării şi punerii lor în funcţiune. Acolo, în plină rusticitate, vezi azi mii de oameni liberi şi veseli care lucrează într-o uzină cu maşini automate, sub conducerea frăţească a lui Ştefan Dumitrescu, muncitor ca şi ei, dar cu învăţătură în Uniunea Sovietică.

Muncitorii n-au aşteptat încă un veac pentru a veni pe meleagurile lor domni graşi cu ţilindri şi geam la ochi ca să le aducă industria lor împletită cu exploatare sîngeroasă. Şi-au făcut uzină socialistă, care devine pe zi ce trece tot mai frumoasă. Tinerii învaţă zi şi noapte din cărţi şi din practică cum să umble cu aceste maşini gingaşe, ca nişte fete delicate. Şi tare se mai bucură tinerii şi minunat le mai strălucesc ochii, cînd prind meşteşugul maşinilor noi, sovietice, ştiu unde şi cum să apese ca să declanşeze întreaga orchestraţie... Începutul n-a fost uşor. Au cărat cu carul cu boi, cu spinarea, noile maşini trimise nouă de prieteni dragi, ca şi în uzinele şi fabricile noastre munca să se desfăşoare cu mai puţină osteneală omenească, ca omul nostru care a fost lăsat să zacă în sărăcie, cu aleanul doinelor, să stăpînească tot mai din plin apele, vîntul, soarele, puterea din sămînţa pulberii!

Cînd directorul vorbea despre toate acestea, carnetul stătea închis. In faţa ochilor noştri se perindau tablouri emoţionante, de devotament, de îndrăzneală, de curaj, fapte săvîrşite cu simplicitate, în mod firesc, dar cu pasiune clocotitoare. Ca să înţelegi măreţia acestor fapte trebuie să te apropii de aceşti oameni care vibrează ca nişte coarde fine, să asculţi cu pasiune această armonioasă muzică a muncii pentru socialism, ca să nu mai sălăşluiască în casa omului din popor sărăcia, boala şi moartea prematură. Ascultam faptele de creaţie ale oamenilor muncii cum asculţi un frumos poem al muncii.

Era greu în 1954. Planul nu a fost îndeplinit. 14 uzine din ţară lucrau, pe bază de contract, inele de rulmenţi. Dar comenzile se executau cu întîrziere, zăboveau pe drum, iar uzina trebuia să-şi înceteze producţia în funcţie de sosirea inelelor. A venit toamna. Intr-o bună zi s-a anunţat că în staţie au sosit vagoane cu piese din Uniunea Sovietică. Aceasta înseamnă că vor putea fabrica inele în uzina lor proprie! Lucrătorii şi maiştrii s-au repezit în gară şi au început să care, aşa cum puteau, cu mijloace rudimentare, piese de 70 şi 90 tone. Era greu, tare greu. Oamenii şi carul cu boi se împotmoleau în clisă, deasupra capetelor se spărgeau norii, iar vîntul bătea de năprasnă. Meşterii, lucrătorii şi ucenicii, nu se lăsau. Printre ei se vedeau suflecîndu-şi mînecile ingineri, tehnicieni, contabili şi dactilografe. Era vorba de un lucru deosebit de important: să facă rulmenţi de la început şi pînă la finisare în uzina lor. Acest gînd a dat aripi muncitorilor ca şi tehnicienilor. Cu toţii au stat pe şantier zi şi noapte, iar alături de ei, directorul, „directorul nostru" — cum îi spun cu dragoste — înfruntînd vîntrile, glodul pînă la glesne. S-au înjghebat porţiuni de linii ferate peste bălţoace, iar unde nu mergea s-au tîrît cu braţele imensele piese pînă la hală.

...Iar în octombrie anul trecut, mîinile vrednice ale tînărului şi îndrăzneţului colectiv au scos din cuptoarele încinse ale forjelor prima serie de colaci incandescenţi, producţie proprie pentru rulmenţii necesari constructorilor de maşini din ţara noastră.

Se făcuse ora 15. Schimbul întîi pleca şi schimbul doi îi lua locul. Directorul continua să stea la masa lui de lucru. Nu vedeai la el neliniştea omului zorit, grijuliu de a nu depăşi orarul stabilit. Stătea la birou, ca în faţa unei maşini sau a unui pian, cercetînd cu emoţie propuneri, mereu altele, de accelerare a ritmului de perfecţionare a calităţii.

— Ce-aţi putea să ne spuneţi, tovarăşe director, în legătură cu perspectivele de dezvoltare a uzinei?

Tov. Ştefan Dumitrescu se uită lung la mine şi-mi răspunse scurt, zîmbind:

— Deocamdată putem să vă spunem atît: pînă la 1 decembrie vom lucra, în cinstea Congresului, în contul zilei de 23 decembrie.

Şi angajamentul a fost realizat.

Tîrziu, cînd soarele începea să apună am părăsit uzina. In faţa porţii, pe drumul asfaltat, se oprise un car cu boi. Un băietan nălţuţ, de vreo 14 ani — îl chema Nică — stătea lîngă boi, iar în car şedea, cu picioarele sub el, unul mai mătăţel — auzeam că celălalt îl strigă Vasilică. Se uitau amîndoi departe, dincolo de gard, spre un tractor în mişcare. Şi Vasilică spunea, ca pentru el:

— Eu aş vrea să mîi o maşină ca aceea...

Iar Nică îi răspunse, pornind boii din loc:

— Vei mîna şi tu, cînd ăi fi mare...

I. FELEA

Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la prînzul oferit de primul ministru al Afganistanului

KABUL 17 (Agerpres). — TASS La prînzul oferit la 16 decembrie, la Kabul de către primul ministru al Afganistanului, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin a spus printre altele:

Excelenţa voastră, domnule prim-ministru!

Domnilor!

Mulţumim guvernului regal al Afganistanului pentru invitaţia de a vizita Afganistanul — prieten al Uniunii Sovietice, pentru primirea caldă ce ni s-a făcut şi pentru ospitalitate.

Prietenia îndelungată dintre Uniunea Sovietică şi Afganistan a rezistat încercărilor, în tot decursul timpului, din momentul apariţiei statului sovietic şi a Afganistanului independent. In toate fazele dezvoltării ei, această prietenie s-a întărit neîncetat, ceea ce a fost atît în interesul Afganistanului, cît şi al Uniunii Sovietice. Şi acum putem constata cu profundă satisfacţie că între ţările noastre există relaţii de bună vecinătate şi prietenie.

O mare însemnătate în întărirea relaţiilor de prietenie dintre ţările noastre o are Tratatul sovieto-afgan din 28 februarie 1921, precum şi Tratatul de neutralitate şi neagresiune reciprocă din 24 iunie 1931.

Relaţiile noastre se bazează de asemenea pe colaborarea economică reciproc avantajoasă, ceea ce îşi găseşte expresia în dezvoltarea legăturilor comerciale dintre Uniunea Sovietică şi Afganistan. La aceasta contribuie Acordul sovieto-afgan cu privire la schimbul de mărfuri şi plăţi, încheiat în 1950.

Anul acesta a fost semnat Acordul sovieto-afgan în chestiunile de tranzit, care are o mare însemnătate pentru dezvoltarea legăturilor Afganistanului în domeniul comerţului exterior şi pentru consolidarea independenţei sale economice. Acest acord dă neguştorimii afgane largi posibilităţi de a ieşi la pieţele externe.

In relaţiile sale cu Afganistanul, Uniunea Sovietică se bazează şi se va baza în mod invariabil pe principiile respectării integrităţii teritoriale şi a suveranităţii, neagresiunii, neamestecului în treburile interne, egalităţii şi avantajului reciproc, coexistenţei paşnice şi colaborării economice.

Constatăm cu bucurie că în ultimii ani popoarele ţărilor Asiei şi Africii, care s-au ridicat împotriva regimurilor coloniale, au obţinut succese considerabile în cucerirea şi întărirea independenţei lor naţionale. Dar, colonialiştii fac totul pentru ca şi în noile împrejurări să impună popoarelor care s-au eliberat rîndueli care sînt pe placul colonialiştilor.

In prezent, ei îşi camuflează în fel şi chip politica lor colonialistă, căutînd să lege unele ţări ale Asiei şi Africii prin tratate şi pacte, atrăgîndu-le în diferite blocuri militariste agresive îndreptate împotriva păcii şi securităţii popoarelor.

Uniunea Sovietică a luat întotdeauna atitudine împotriva colonialismului, indiferent sub ce formă s-a manifestat. Noi privim cu simpatie lupta pentru independenţa naţională a popoarelor din Asia şi Africa. Acest lucru nu l-am ascuns niciodată şi nici nu-l ascundem.

Privim cu simpatie politica Afganistanului în rezolvarea problemei Paştunistanului. Uniunea Sovietică este pentru reglementarea echitabilă a problemei Paştunistanului care nu poate fi rezolvată just fără a se ţine seama de interesele vitale ale popoarelor care trăiesc în Paştunistan.

Ne exprimăm speranţa că guvernul Afganistanului îşi va continua eforturile în lupta pentru menţinerea şi consolidarea păcii.

Urăm sănătate Majestăţii sale Regelui Afganistanului.

Să se întărească şi să se dezvolte prietenia dintre Uniunea Sovietică şi Afganistan!

Trăiască pacea şi securitatea popoarelor din întreaga lume!

Cuvîntarea primului ministru Muhammed Daud

KABUL 17 (Agerpres). — TASS La prînzul oferit la Kabul la 16 decembrie, Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului a spus printre altele:

Excelenţele voastre,
mareşal Bulganin, domnule Hruşciov!
Domnilor!

In numele poporului şi guvernului Afganistanului salut sincer sosirea excelenţei voastre, a domnului Hruşciov şi a stimaţilor dvs. colegi şi sînt fericit să vă exprim în acest moment fericit recunoştinţa şi sincerele mulţumiri ale poporului Afganistanului şi ale guvernului său pentru că aţi acceptat invitaţia de a vizita Afganistanul.

Afganistanul nu a uitat şi nu va uita niciodată faptul că prima ţară care a salutat cucerirea libertăţii şi independenţei de către Afganistan a fost Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi că prima ţară care, după revoluţia din octombrie a stabilit relaţii diplomatice cu Uniunea Sovietică şi a pus bazele unei prietenii internaţionale, a fost Afganistanul.

De atunci şi pînă astăzi relaţiile dintre aceste două ţări libere se întemeiază pe încredere reciprocă, bună vecinătate, prietenie sinceră, bunăvoinţă şi dragoste de pace. Timpul şi diferitele evenimente internaţionale, nu le-au clintit cituşi de puţin.

Stimaţii noştri oaspeţi au sosit în străvechea noastră capitală aşezată între munţi, după o vizită îndelungată prin marea Indie. Din păcate acum suflă la noi vînturi reci de iarnă şi în această perioadă ţara este lipsită de farmecul ei. Dragostea caldă cu care vă primeşte poporul afgan vor atenua în oarecare măsură gerul iernii şi asprimea naturii. Prietenii noştri se vor simţi ca la ei acasă la prietenii lor sinceri din această ţară care se află în centrul Asiei şi al cărei popor iubitor de libertate consideră că libertatea sa este cel mai scump tezaur şi cea mai de preţ bogăţie.

Poporul Afganistanului, care nu urmăreşte alte ţeluri decît libertatea şi bunăstarea sa, şi care năzuieşte puternic spre pace în lumea întreagă, consideră liniştea în lume drept cea mai bună garanţie a libertăţii şi înfloririi patriei sale. Pornind de la aceasta, Afganistanul a dus în decurs de mulţi ani o politică de neutralitate, a fost totdeauna gata să întindă o mînă prietenească tuturor ţărilor prietene şi vecine şi să colaboreze cu ele în interesele bunăstării şi prosperităţii ţării sale.

Excelenţa voastră, domnule Bulganin, domnule Hruşciov, stimaţi domni!

Folosesc acest prilej pentru a vă exprima bucuria şi satisfacţia guvernului şi poporului Afganistanului în legătură cu măsurile luate în cursul ultimilor ani în vederea lărgirii relaţiilor economice şi comerciale dintre Afganistan şi Uniunea Sovietică.

Sper că în urma acestei colaborări economice se vor pune bazele pentru dezvoltarea ei continuă, ceea ce va sluji la întărirea relaţiilor cordiale de prietenie dintre cele două ţări.

Permiteţi-mi ca în încheierea cuvîntării mele să exprim cele mai bune şi sincere urări ale guvernului şi poporului Afganistanului stimaţilor noştri oaspeţi şi marelui popor al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, precum şi guvernului sovietic şi să urez sănătate şi fericire mareşalului Voroşilov, marele preşedinte şi cunoscut luptător al Uniunii Sovietice şi stimaţilor oaspeţi; să exprim dorinţa ca relaţiile de prietenie dintre Afganistan şi Uniunea Sovietică să se întărească şi pacea în întreaga lume să se consolideze, ceea ce este marele nostru ţel final.

Convorbirea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov cu Muhammed Daud

KABUL 17 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 17 decembrie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au avut o convorbire cu Muhammed Daud primul ministru al Afganistanului. In cursul convorbirii a avut loc un schimb de păreri în problema relaţiilor sovieto-afgane, precum şi asupra unor probleme internaţionale.

S-a constatat că atît guvernul sovietic cît şi guvernul Afganistanului sînt hotărîte să contribuie şi de acum încolo la dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre U.R.S.S. şi Afganistan, relaţii care corespund atît intereselor popoarelor celor două ţări cît şi intereselor menţinerii păcii generale.

Din partea afgană la convorbire au asistat Ali Muhammed, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Muhammed Naim, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministrul Afacerilor Externe şi Gulian Iahia Tarzi, ambasadorul Afganistanului la Moscova.

Din partea sovietică au asistat la convorbiri A. A. Gromiko, prim locţiitor la Ministerul Afacerilor Externe şi M. V. Degtiar, ambasadorul Uniunii Sovietice în Afganistan.

Şedinţa Consiliului de Securitate al O.N.U.

Plîngerea Siriei împotriva Israelului

NEW YORK 17 (Agerpres).—TASS transmite: In şedinţa din 16 decembrie **Consiliul de Securitate a examinat plîngerea Siriei împotriva acţiunilor Israelului în legătură cu atacul săvîrşit la 12 decembrie de forţele armate israeliene împotriva teritoriului Siriei** în regiunea lacului Tiberiada, în cursul căruia au fost ucişi 37 de militari din armata siriană şi 12 persoane civile, printre care şi 3 femei.

In numele delegaţiei sovietice, A. A. SOBOLEV, reprezentantul Uniunii Sovietice, a exprimat guvernului şi poporului Siriei condoleanţe în legătură cu pierderile suferite în cursul acestui incident.

Consiliul de Securitate nu poate să nu condamne asemenea acţiuni din partea Israelului şi să nu ia măsuri eficace pentru preîntîmpinarea în viitor a unor asemenea acţiuni.

S-a dat apoi cuvîntul lui ŞUKERI, reprezentantul Siriei. El a cerut ca, ţinînd seama de gravitatea incidentului, Consiliul de Securitate să nu se limiteze la o obişnuită condamnare a Israelului pentru încălcarea acordului de armistiţiu, ci să ia măsuri mai hotărîte.

Şukeri a amintit că articolul 6 al Cartei O.N.U. prevede excluderea din această organizaţie a ţării care încalcă în mod sistematic Carta ei şi a cerut să se aplice Israelului sancţiuni economice. Reprezentantul Siriei a atras atenţia Consiliului de Securitate asupra scrisorii primului ministru al Egiptului, Nasser, adresată secretarului general al O.N.U., în care se spune printre altele că avînd în vedere ineficacitatea măsurilor luate de Consiliu, guvernul Egiptului „este nevoit, dată fiind actuala situaţie, să o rezolve singur, inclusiv să folosească forţele sale terestre, aeriene şi maritime, pentru a asigura securitatea sa şi a instaura pacea în această regiune".

Luînd apoi cuvîntul, EBAN, reprezentantul Israelului, a afirmat că atacul trupelor israeliene împotriva teritoriului Siriei ar reprezenta o contra măsură. Potrivit celor afirmate de Eban, scopul atacului întreprins era să arate Siriei că ciocnirile de frontieră şi turburările „nu vor rămîne nepedepsite".

In urma declaraţiei lui HAMMARSKJOELD, secretarul general al O.N.U., că el aşteaptă să primească în curînd raportul Comisiei mixte de armistiţiu cu privire la acest incident, Consiliul de Securitate a amînat discutarea acestei probleme pentru săptămîna viitoare.

Impotriva încercărilor de a revizui Carta O.N.U.

Consiliul de Securitate a trecut apoi la **problema convocării unei conferinţe pentru revizuirea Cartei O.N.U.** In numele Angliei, S.U.A., Braziliei şi Iranului, CROSSTWEIGHT, reprezentantul Angliei, a prezentat spre examinare Consiliului un proiect de rezoluţie prin care se cere în fond să se aprobe rezoluţia adoptată de Adunarea Generală avînd drept scop revizuirea Cartei O.N.U.

Luînd cuvîntul, pe marginea acestei probleme, A. A. SOBOLEV, reprezentantul U.R.S.S., a amintit că în cadrul şedinţei plenare a Adunării Generale delegaţia Uniunii Sovietice a arătat că, în forma ei actuală, Carta corespunde pe de-a întregul sarcinilor întăririi păcii generale şi dezvoltării colaborării internaţionale.

Considerăm că revizuirea Cartei Naţiunilor Unite şi convocarea în acest scop a unei conferinţe generale a statelor — membre ale O.N.U. — nu poate contribui la întărirea încrederii în relaţiile dintre state, nu corespunde intereselor slăbirii continue a încordării internaţionale şi nu va contribui la activitatea eficace a O.N.U.

Pe această bază, delegaţia sovietică obiectează şi va vota împotriva proiectului de rezoluţie comun prezentat Consiliului de Securitate de către S.U.A., Anglia, Brazilia şi Iran, şi care urmăreşte acelaşi scop ca şi rezoluţia Adunării Generale din 21 noiembrie a.c. şi anume — subminarea Cartei Organizaţiei noastre.

Delegaţia Uniunii Sovietice consideră necesar să reamintească că în cazul că această rezoluţie ar fi adoptată de către Consiliul de Securitate şi astfel ar intra în vigoare rezoluţia Adunării Generale din 21 noiembrie, Uniunea Sovietică nu va lua parte la lucrările comitetului care va fi constituit în conformitate cu această rezoluţie pentru a examina problema datei şi locului convocării conferinţei generale şi organizării şi ordinei lucrărilor ei.

WARDS WORTH — reprezentantul S.U.A. — a sprijinit rezoluţia celor patru state, susţinînd că acest proiect „corespunde dorinţei majorităţii" de a se revizui Carta „la timpul corespunzător".

Rezoluţia a fost pusă apoi la vot şi adoptată cu 9 voturi. Uniunea Sovietică a votat contra. Franţa s-a abţinut.

In cîteva rînduri

● *La 15 decembrie a fost dat în exploatare podul metalic peste limanul Nistrului. Podul are o lungime de 500 metri şi este destinat transportului feroviar şi rutier. Acest pod a unit partea de sud a regiunii Nistrului cu regiunile de nord ale Ucrainei, înlocuind transportul pe podul plutitor. Trenurile Odesa-Ismail trec pe noul pod. (TASS).*

● *Di Vittorio, preşedintele F.S.M. şi secretar general al Confederaţiei Generale a Muncii din Italia a avut o criză cardiacă cu aspect de infarct miocardic, din care cauză va trebui să întrerupă cîteva săptămîni orice fel de activitate. (TASS).*

● *Secretarul de presă al Casei Albe, James Hagerty, a anunţat că preşedintele Eisenhower a invitat pe Giovanni Gronchi, preşedintele Italiei să facă o vizită de trei zile la Washington. Gronchi a acceptat invitaţia şi va sosi la Washington la 28 februarie 1956. (Agerpres).*

● *Senatorul democrat Estes Kefauver (statul Tennessee) a anunţat că îşi va prezenta candidatura pentru postul de preşedinte al Statelor Unite. (Agerpres).*

● *La 16 decembrie în regiunea Tozaur s-a desfăşurat o luptă sîngeroasă între unităţi franceze şi patrioţi algerieni. Cinci algerieni au fost ucişi şi alţi patru răniţi. (France Presse)*

● *Recent s-a încheiat la Pekin conferinţa pentru problemele limbilor minorităţilor naţionale din China, care a examinat planul cu privire la elaborarea de alfabete pentru toate minorităţile naţionale din ţară. (China Nouă)*

Telegrama lui Nehru către N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de primul ministru al Indiei JAWAHARLAL NEHRU lui N. A. BULGANIN şi N. S. HRUŞCIOV.

„Vă sînt profund recunoscător pentru mesajul pe care mi l-aţi trimis la trecerea frontierei ţării noastre. Vizita dv. în India a constituit un eveniment istoric care a lăsat în amintirea poporului nostru impresii de neuitat.

Plecarea dv. ne-a întristat pe noi, cei care am fost în contact apropiat cu dv. în timpul scurtei şederi aici. Sperăm însă că atît prietenia noastră personală cît şi prietenia între statele noastre se va dezvolta şi va aduce roade bogate pentru cauza măreaţă a păcii şi colaborării în întreaga lume.

Vă transmit cele mai bune urări în numele poporului meu şi al meu personal.

JAWAHARLAL NEHRU"

Lărgirea legăturilor economice ale Iugoslaviei cu ţările Europei răsăritene

BELGRAD 17 (Agerpres). — Agenţia Tanjug transmite că la sfîrşitul lunii decembrie expiră acordurile comerciale cu unele ţări din Europa răsăriteană şi că în curînd vor începe noi tratative asupra schimburilor comerciale pe anul 1956. In prezent la Belgrad au loc tratative cu reprezentanţii Uniunii Sovietice, iar la Bucureşti — cu reprezentanţii Romîniei, cu privire la încheierea de noi acorduri comerciale cu aceste ţări. La sfîrşitul acestei săptămîni va pleca în Albania o delegaţie economică iugoslavă pentru a duce tratative asemănătoare. Se aşteaptă de asemenea ca în luna ianuarie 1956 să înceapă tratative cu Bulgaria şi, după toate probabilităţile, cu Cehoslovacia şi Ungaria.

Cercurile economice ale Iugoslaviei, se spune în continuare în ştire, apreciază în mod pozitiv dezvoltarea comerţului dintre Iugoslavia şi aceste ţări, întrucît structura exportului Iugoslaviei în ţările din Est este foarte favorabilă economiei Iugoslaviei.

Pe de altă parte, s-a putut observa că şi structura importurilor iugoslave din ţările Europei răsăritene este de asemenea favorabilă. Printre mărfurile care vin din aceste ţări pe piaţa Iugoslaviei un loc important îl ocupă materiile prime, pentru a căror achiziţionare nu este nevoie de dolari şi valută.

Acordurile comerciale dintre Iugoslavia şi ţările Europei răsăritene încheiate la începutul anului acestuia au prevăzut schimburi comerciale globale în valoare de 108,5 milioane dolari. Datele statistice arată că pînă în octombrie a.c. importul Iugoslaviei prevăzut de aceste acorduri a fost îndeplinit în proporţie de 58 la sută, iar exportul în proporţie de 50 la sută.

Consiliul N. A. T. O. a hotărît continuarea cursei înarmărilor

PARIS 17 (Agerpres). — La 16 decembrie a luat sfîrşit sesiunea NATO. La lucrările sesiunii care au durat două zile au participat miniştrii Afacerilor Externe, ai Finanţelor şi Apărării ai celor 15 ţări membre ale N.A.T.O. La încheierea lucrărilor s-a dat publicităţii un comunicat final care vădeşte intenţia guvernelor ţărilor participante de a continua cursa înarmărilor.

★

PARIS 17 (Agerpres). — In urma încheierii lucrărilor sesiunii N.A.T.O., secretarul de stat al S.U.A., J. F. Dulles, a părăsit sîmbătă după amiază Parisul, plecînd spre Statele Unite. După cum anunţă agenţia Reuter, în cursul zilei de sîmbătă el a avut o serie de întrevederi, printre care cu Antoine Pinay, ministrul de Externe al Franţei, Spaak, ministrul de Externe al Belgiei şi von Brentano, ministrul de Externe al guvernului de la Bonn.

Primele rezultate neoficiale ale alegerilor din Indonezia

DJAKARTA 17 (Agerpres). — Potrivit unei informaţii transmisă de agenţia Associated Press, la 17 decembrie au fost date publicităţii la Bandung primele rezultate neoficiale ale alegerilor pentru Adunarea Constituantă din Indonezia. In insula Java, în fruntea candidaţilor care au obţinut cele mai multe voturi se află reprezentanţii partidului naţional indonezian (partidul fostului premier Ali Sastroamidjojo). Partidul Comunist din Indonezia conduce în numeroase oraşe din Java centrală şi de est. In localitatea Magelan, partidul comunist a obţinut 15.000 voturi — adică aproape totalul voturilor obţinute de celelalte partide. Ziarul „Suluh Indonezia" scrie că partidul naţional indonezian a obţinut la Djakarta 114.000 voturi, iar Maşumi 109.000. Partidul Nahdatul Ulama a cîştigat la Djakarta 84.000 voturi, iar partidul comunist 55.000.

De ce l-a ucis industriaşul Elmer Kimbell pe negrul Clinton Malton...

NEW YORK 17 (Agerpres). — Agenţiile de presă americane relatează despre un nou caz de linşaj petrecut în statul Mississippi. Victima este Clinton Malton, un muncitor negru de la o staţiune de benzină din oraşul Sumner, care a fost ucis cu mai multe focuri de revolver de Elmer Kimbell, un industriaş alb care venise să-şi umple rezervorul automobilului. Potrivit declaraţiilor lui Kimbell, el l-a ucis pe Malton pentru că... i-a turnat prea multă benzină în rezervor. Şeriful H. C. Strider, care anchetează cazul şi care a anchetat şi faimosul caz Emmett Till obţinînd achitarea asasinilor, a declarat că „a fost nevoit să-l aresteze pe Kimbell, dar va dovedi nevinovăţia industriaşului".

După primirea în O.N.U. a celor 16 state

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 16 decembrie a fost dată publicităţii la Budapesta o declaraţie în care se spune printre altele:

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Ungare a aflat cu multă satisfacţie şi bucurie că la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale, Organizaţia Naţiunilor Unite a primit Ungaria în rîndul membrilor săi.

Republica Populară Ungară, a cărei politică externă urmăreşte în mod consecvent, în conformitate cu spiritul Cartei O.N.U., asigurarea păcii şi promovarea colaborării internaţionale, va depune şi în Organizaţia Naţiunilor Unite toate eforturile în vederea menţinerii şi consolidării păcii şi securităţii generale, în vederea luptei pentru coexistenţa paşnică a statelor cu sisteme sociale diferite.

★

SOFIA 17 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 15 decembrie a fost dată publicităţii la Sofia o declaraţie în care se spune printre altele:

Guvernul Republicii Populare Bulgaria a primit cu profundă satisfacţie hotărîrea Adunării Generale de a admite Republica Populară Bulgaria în familia ţărilor membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Prin acţiunile sale paşnice, care se află în deplină armonie cu ţelurile şi principiile înscrise în Carta O.N.U., Bulgaria a avut dese ori prilejul de a dovedi că are dreptul să poarte înaltul titlu de membră a O.N.U.

★

TIRANA 17 (Agerpres). — A.T.A. transmite: La Tirana a fost dată publicităţii o declaraţie în care se spune printre altele:

Poporul şi guvernul Republicii Populare Albania au primit cu satisfacţie ştirea privitoare la admiterea Republicii Populare Albania în O.N.U. Prin această hotărîre, adoptată datorită eforturilor susţinute ale delegaţiei sovietice şi datorită sprijinului multor alte delegaţii, a fost reglementată în mod echitabil o importantă problemă internaţională; s-a confirmat încă odată că înţelegerea şi bunăvoinţa reprezintă calea cea mai justă de rezolvare a problemelor internaţionale litigioase.

★

ROMA 17 (Agerpres). — Ziarul „Unita" a publicat la 16 decembrie un articol al lui Palmiro Togliatti, consacrat admiterii Italiei în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Togliatti aminteşte că cererea Italiei de a fi admisă în O.N.U. n-a fost satisfăcută pînă în prezent, numai pentru că Statele Unite şi sateliţii lor au dus cu încăpăţînare o politică de discriminare faţă de mai multe ţări care doreau să intre în O.N.U.

Italia şi celelalte 15 ţări, scrie Togliatti, au fost admise numai datorită faptului că Uniunea Sovietică dînd dovadă de o iniţiativă rapidă a obţinut înfrîngerea acelora care doreau să continue discriminarea.

Togliatti subliniază în continuare necesitatea ca Italia să ducă o politică externă îndreptată spre micşorarea încordării internaţionale. „Este clar, scrie el în încheiere, că dacă procesul destinderii încordării nu ar fi progresat, Italia nu ar fi devenit nici de data aceasta membră a O.N.U.".

★

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de primul ministru al Indiei, dl. JAWAHARLAL NEHRU lui N. A. BULGANIN.

„Am aflat astăzi cu o mare satisfacţie că în urma propunerii Uniunii Sovietice au fost primiţi în O.N.U. 16 noi membri. Ingăduiţi-mi să vă felicit pentru acţiunea înţeleaptă şi eficace întreprinsă de reprezentantul dvs. în O.N.U., ce a dus la lichidarea impasului care a împiedicat pînă în prezent multe state de a fi reprezentate în Organizaţia Naţiunilor Unite. Sper că în curînd acele ţări care în prezent nu fac parte din O.N.U. vor fi primite de asemenea şi că R. P. Chineză îşi va ocupa locul ce i se cuvine de drept în O.N.U.

JAWAHARLAL NEHRU"

★

MOSCOVA 17 (Agerpres).— TASS transmite telegrama adresată de primul ministru al Ceylonului, dl. JOHN KOTELAVALA lui N. A. BULGANIN.

„In numele guvernului şi poporului Ceylonului, vă mulţumesc călduros pentru rolul pe care delegaţia dvs. l-a avut în uşurarea admiterii Ceylonului în Naţiunile Unite. Posibilitatea de a ocupa locul cuvenit în rîndul naţiunilor lumii ne dă, fireşte, o deosebită satisfacţie; în acelaşi timp noi considerăm că faptul că însfîrşit a devenit posibilă soluţionarea problemei admiterii de noi membri în O.N.U. care a rămas vreme îndelungată nereglementată constituie un motiv de bucurie generală.

Sîntem foarte recunoscători pentru sprijinul ce ne-a fost acordat de guvernul dvs".

★

LONDRA 17 (Agerpres). — O serie de ziare şi reviste influente din Anglia cer energic îndepărtarea reprezentantului clicii ciankaişiste din O.N.U.

„Birmingham Post" scrie într-un articol redacţional: „Guvernul Cian Kai-şi nu mai poate pretinde că reprezintă China şi fără doar şi poate este timpul ca Organizaţia Naţiunilor Unite să examineze problema admiterii Chinei comuniste în O.N.U.".

Ziarul „Scotsman" subliniază că în prezent locul Chinei în O.N.U. este ocupat de reprezentantul unei „ţări fictive". „Manchester Guardian" scrie într-un articol redacţional că sarcina neîntîrziată a O.N.U. „trebuie să fie căutarea de mijloace pentru a lipsi regimul din Formoza de posibilitatea de obstrucţie de care dispune".

Săptămînalul conservator „Economist" scrie că obstrucţiile ridicate de ciankaişist „apropie ziua cînd el va fi izgonit din O.N.U. de majoritatea covîrşitoare a membrilor indignaţi ai O.N.U.".

Adunarea Generală O.N.U.

Noi strădanii ale Uniunii Sovietice de a se ajunge la un acord în problema dezarmării

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 decembrie, Adunarea Generală a O.N.U. a discutat raportul Comitetului Politic în problema dezarmării şi a măsurilor în vederea slăbirii continue a încordării internaţionale.

Adunării i-au fost prezentate rezoluţia S.U.A., Angliei, Franţei şi Canadei, aprobată de Comitetul Politic, amendamentele sovietice la această rezoluţie, precum şi proiectul de rezoluţie al Siriei, în care Comisiei O.N.U. pentru dezarmare i se propune să convoace din nou subcomitetul ei, pentru ca el să continue lucrările începute la 29 august 1955.

In şedinţa din dimineaţa zilei de 16 decembrie a Adunării, delegatul Indiei, MENON, a propus ca ţinînd seama de importanţa problemei dezarmării Adunarea să nu se limiteze la aprobarea formală a raportului Comitetului Politic, ci să discute cu toată seriozitatea proiectul de rezoluţie propus de delegaţia Siriei.

Delegatul Franţei, ALPHAND, a elogiat rezoluţia adoptată de către Comitetul Politic la propunerea S.U.A., Angliei, Franţei şi Canadei.

Reprezentantul Angliei, DIXON, pentru a justifica renunţarea puterilor occidentale la dezarmare, a vorbit despre „dificultăţile tehnice ale controlului", care au fost amintite în repetate rînduri în Comitetul Politic.

Delegatul Australiei, SPENDER, s-a dedat la atacuri calomnioase, grosolane la adresa Uniunii Sovietice. El a denumit rezoluţia propusă de delegatul Siriei drept o „manevră propagandistică sovietică".

Reprezentantul Siriei, TARAZI, a subliniat că adoptarea rezoluţiei propuse de delegaţia lui ar permite subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare să-şi reia lucrările de la faza în care ele au fost întrerupte.

Delegatul american, LODGE, a obiectat împotriva amendamentelor prezentate de delegaţia sovietică.

El s-a pronunţat de asemenea împotriva proiectului de rezoluţie al Siriei şi a propus ca acest proiect să nu fie pus la vot.

Reprezentantul Iugoslaviei, MATES, a declarat că delegaţia lui va vota pentru proiectul de rezoluţie al Siriei şi pentru unele amendamente sovietice la rezoluţia Comitetului Politic, pe care delegaţia iugoslavă o sprijină. El a declarat de asemenea că atunci cînd vor fi puse la vot celelalte amendamente sovietice, delegaţia iugoslavă se va abţine.

A luat apoi cuvîntul V. V. KUZNEŢOV, conducătorul delegaţiei sovietice. El a subliniat că Uniunea Sovietică a fost întotdeauna şi rămîne adeptă a dezarmării, adeptă a interzicerii totale a armelor atomică şi cu hidrogen, o luptătoare principială şi consecventă pentru pace şi securitatea popoarelor.

Delegatul U. R. S. S. s-a referit la proiectul de rezoluţie prezentat Adunării Generale de S.U.A., Anglia, Franţa şi Canada. El a subliniat lipsurile esenţiale ale acestui proiect, care nu este îndreptat spre obţinerea unanimităţii tuturor membrilor în această problemă. Delegaţia sovietică nu poate vota în ansamblu pentru acest proiect de rezoluţie într-o asemenea formă.

Delegaţia sovietică propune să se includă în proiectul de rezoluţie al Adunării recomandarea ca statele să examineze:

„Propunerile guvernului sovietic din 10 mai şi din 21 iulie a.c. în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice şi înlăturării primejdiei unui nou război; propunerea preşedintelui Eisenhower cu privire la schimbul de planuri ale organizaţiilor militare şi cu privire la inspecţia aeriană reciprocă; propunerea primului ministru al Franţei şi propunerea primului ministru al Marii Britanii, făcute la Geneva, precum şi propunerile corespunzătoare ale altor state".

Delegatul sovietic a sprijinit propunerile unei serii de delegaţi cu privire la lărgirea componenţei Comisiei O.N.U. pentru dezarmare şi a subcomitetului ei şi cu privire la introducerea în componenţa lor a reprezentanţilor Indiei şi Poloniei.

La şedinţa din după amiaza zilei de 16 decembrie, discuţia a continuat. Au luat cuvîntul reprezentanţii Statului Peru, Poloniei şi Indiei.

Delegatul Statului Peru, BELAUNDE, a sprijinit poziţia S.U.A. Reprezentantul Poloniei, BERECKI a subliniat că rezoluţia, recomandată de Comitetul Politic, este un pas serios înapoi în comparaţie cu rezoluţia cu privire la dezarmare, adoptată la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale, deoarece amînă pe termen nelimitat elaborarea unei convenţii internaţionale cu privire la dezarmare.

Conducătorul delegaţiei indiene, K. MENON, a spus că delegaţia sa va vota pentru rezoluţia Comitetului Politic.

Adunarea a adoptat rezoluţia recomandată de Comitetul Politic. **Delegaţiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei şi Romîniei au votat împotriva acestei rezoluţii,** întrucît ea îndepărtează Adunarea Generală şi Comisia O.N.U. pentru dezarmare de la sarcina principală şi anume elaborarea de comun acord a unui program de dezarmare, de interzicere a armei atomice şi instituire a unui control internaţional eficace.

Adunarea a adoptat apoi propunerile americane de a nu pune la vot proiectul de rezoluţie al Siriei. Impotriva acestei propuneri au votat 18 delegaţii, iar 7 delegaţii s-au abţinut.

Au luat apoi cuvîntul reprezentanţii Suediei, S.U.A. şi U.R.S.S., pentru a-şi motiva votul.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, V. V. KUZNEŢOV a declarat: „Delegaţia sovietică a votat ca statele de care depinde cel mai mult reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice cu instituirea unui control internaţional eficace, să treacă în mod concret la elaborarea unui acord corespunzător.

Delegaţia Uniunii Sovietice îşi exprimă convingerea fermă ca statele interesate vor lua măsuri urgente pentru reducerea substanţială a armamentelor şi forţelor armate, interzicerea armei atomice şi instituirea unui strict control internaţional asupra acestei interziceri şi dezarmări.

UN BUGET MAI MARE DECIT E NEVOIE

Adunarea a aprobat apoi alocările bugetare suplimentare pentru exerciţiul financiar 1955, în sumă de peste 3 milioane dolari. Astfel, totalul alocărilor pentru exerciţiul financiar 1955 se ridică la peste 50 milioane dolari.

Adunarea a aprobat de asemenea şi alte recomandări cu privire la probleme financiare, inclusiv bugetul pe exerciţiul financiar 1956, în valoare de 48,5 milioane dolari.

Delegaţia sovietică a obiectat împotriva recomandărilor bugetare pe anul 1956, ca fiind exagerate şi nejustificate, arătînd că 35 milioane dolari ar fi suficiente pentru satisfacerea necesităţilor acestei organizaţii.

DIN PRICINA IMPASULUI IN PROBLEMA ALEGERII UNUI MEMBRU NEPERMANENT IN CONSILIUL DE SECURITATE, ADUNAREA GENERALĂ ŞI-A PRELUNGIT SESIUNEA PINĂ LA 20 DECEMBRIE

Trecînd la ultimul punct al ordinei de zi — problema alegerii unui membru nepermanent al Consiliului de Securitate, preşedintele MAZA a propus să se anunţe o scurtă pauză, fapt la care Adunarea şi-a dat consimţămîntul. Cînd Adunarea s-a reîntrunit după pauză, preşedintele Maza a declarat că în timpul pauzei au avut loc consultări cu doi candidaţi care au întrunit numărul cel mai mare de voturi în precedentul tur de scrutin.

In urma acestor consultări, a spus în continuare Maza, s-a tras la sorţi. S-a propus ca candidatura ţării care va pierde să fie retrasă acum, iar învingătorul să fie ales. El îşi va da demisia la sfîrşitul primului an al exercitării funcţiilor sale, pentru ca pe cel de al doilea an să poată fi aleasă ţara care va pierde în timpul tragerii la sorţi.

Maza a arătat că în urma acestei înţelegeri, în prezent a fost retrasă candidatura Filipinelor. El a adăugat că aceasta nu trebuie considerat drept un precedent.

Reprezentantul Indiei, MENON, a declarat că India nu doreşte să se lege dinainte prin nici un fel de obligaţii şi nu va consimţi să încalce acordul de la Londra.

După încheierea discuţiilor, Maza a anunţat cel de al 35-lea tur de scrutin. Intrucît reprezentanţii a 10 delegaţii s-au abţinut, în acest tur de scrutin, majoritatea necesară a fost de 40 de voturi. Iugoslavia a întrunit 34 de voturi, Filipinele — 19, Spania — 2, Bulgaria — 1, Italia — 1, Suedia — 1, Yemenul — 1 voturi.

După acest tur de scrutin, care nu a avut nici un rezultat şi după scurte discuţii pe marginea problemei cu privire la procedură, Adunarea a hotărît cu 49 de voturi pentru, 12 contra şi 4 abţineri, să prelungească lucrările celei de-a 10-a sesiuni pînă la 20 decembrie ora 24, cu condiţia ca preşedintele să aibă dreptul să convoace Adunarea în orice moment pînă la expirarea acestui termen. După ce Maza a anunţat că următoarea şedinţă a Adunării va avea loc în dimineaţa zilei de 19 decembrie, şedinţa a luat sfîrşit.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. 11,00: Coppelia; 19,30 Boema; *Naţional „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 15,00: Trestiile de aur; 19,30 Nunta lui Krecinski; *Naţional „I. L. Caragiale"* (sala C.C.S.) 15,00: Gaiţele; 19,30: Pentru fericirea poporului; *Armatei* (sala Magheru) 10,00: La ora 6...; 19,30: Impărătiţa lui Machidon; *Armatei* (sala din calea 13 Septembrie) 10,00: Avarul; 19,30: De partea cealaltă; *Muncitoresc C.F.R.* (Giuleşti) 10,00: Slugă la doi stăpîni; 16,00: Jocul dragostei şi al întîmplării; 19,30: Calul Troian; *Municipal* 10,00: Don Carlos; 19,30: Doamna Calafova; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (sala din Calea Victoriei 174) 16,00: Cer cu vîntul; 20,00: Călătorie pe note; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (sala Dalles) 20,00: Concert de muzică distractivă „Dansaţi cu noi".

CINEMATOGRAFE: Patria: Domnişoara de Scuderi; *Magheru, Lumina, Gh. Doja:* La revedere, domnule Grock; *Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare, Alex. Sahia:* Giuseppe Verdi; *Bucureşti, Vasile Roaită, Flacăra, Libertăţii:* Anna Zaccheo; *Elena Pavel, 1 Mai, N. Bălcescu:* Fata mexicană; *Central:* Poteci primejdioase; *Victoria:* Bun venit, domnule Marshall; *Tineretului:* Spre ţărmuri noi; *8 Martie:* Căţeluşul buclucaş; *Cultural:* Puterea dragostei; *Unirea:* Dubla Lotte; *Constantin David:* Mînăstirea din Parma; *T. Vladimirescu:* Desfăşurarea; ...şi Ilie face sport; *Carpaţi:* Brutarul din Valorgue; *Arta:* Nesterka cel isteţ; *Munca:* Boris Godunov; *Mioriţa:* Fantomele părăsesc piscurile; *Moşilor:* Maeştrii baletului rus; *23 August:* Muzică şi dragoste; *Donca Simo:* Fanfan la Tulipe; *Ilie Pintilie:* Leana; *Popular, Aurel Vlaicu:* N-a dansat decît o vară; *M. Eminescu:* Prinţesa Mary; *Volga:* Maclovia; *8 Mai:* Hamlet; *Rahova:* Poveste despre uriaşul pădurii; *Olga Bancic:* Este vinovat Ed. Martin ?.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Piaţa Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"